

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 2/2025 cena 12 Kč vyšlo v červnu 2025

HODY KOBYLÍ 2025

21., 22. a 23. června

Doprovázejí v sobotu a v neděli DH Zlaťanka, v pondělí DH Lácaranka
Srdečně vás zvou chasa a

- 1. stárek Tadeusz Kaszper a 1. stárka Veronika Bártová**
- 2. stárek Martin Řačák a 2. stárka Renata Fridrichová**
- 3. stárek Adam Jisl a 3. stárka Magdalena Láníčková**

Program hodů najdete uvnitř zpravodaje.

Hody Kobylč 2025

**v
Čtvrtek**

Stavění máje od 17:00
CM Modruša

Sobota

Od 7:00 h zvaní obce
15:30 začátek průvodu
DH Zlaťanka

Neděle

13:30 začátek průvodu
DH Zlaťanka

21.-23.6.

Pondělí

14:30 začátek průvodu
17:00 zavadka
DH Lácaranka

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Čas běží jako voda, blížíme se do poloviny roku a před námi je jedna z největších kulturních událostí naší obce – krojované hody. Pozvánku od stárků a stárek najdete na jiném místě zpravodaje. Jsem nesmírně rád, že letošní hody budou opět tradiční a máme se na co těšit.

V současné době probíhá další etapa rozsáhlé rekonstrukce ulice Osvobození. Je pokládána nová kanalizace a při této příležitosti i nový vodovod. Výkopové práce probíhají podle plánu a zanedlouho budou následovat práce na výstavbě samotné komunikace, chodníků a odstavných stání pro automobily. Děkujeme za vaši trpělivost a spolupráci při realizaci tohoto díla.

Váš starosta
Pavel Kotík

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí č. 1/2025 ze dne 13. 3. 2025

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/01/2025** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Pavla Nováka a Libora Křivku a jako návrhovou komisi volí předsedu Romana Kaszpera a členy Rostislava Rusňáka a Radima Herůfka
- **UZ/03/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 1/2025
- **UZ/04/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši **570.000,-Kč TJ Sokol Kobylí**, IČ: 185 11 546 a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětné dotace
- **UZ/05/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši **85.000,-Kč SDH Kobylí** IČ: 645 20 684 a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětné dotace
- **UZ/06/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši **75.000,-Kč Jednotě Orel Kobylí** IČ: 634 34 733 a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětné dotace
- **UZ/07/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši **80.000, Kč Klubu přátel historie** IČ: 265 26 336 a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětné dotace
- **UZ/08/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí investiční dotace z rozpočtu obce Kobylí ve výši **150.000,- Kč** Základní organizaci Českého zahrádkářského svazu Kobylí IČ:484 55 016 na dofinancování podílu žadatele ve věci investičního záměru: **Rekonstrukce podlahy v prostorách spolku** a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobylí týkající se předmětného investičního záměru
- **UZ/09/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje přijetí úvěru od ČS,a.s., dle nabídky ČS,a.s., maximální výše úvěru 12 mil. Kč, úroková sazba 3YFIX 3,47% p.a., s dobou splatnosti do 31.12.2029, úvěr bez zajištění. Zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce k podpisu úvěrové smlouvy.
- **UZ/10/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje prodej nově vzniklého pozemku p.č. 345/19 o výměře 8 m2 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100,- Kč/m2
- **UZ/11/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje prodej nově vzniklého pozemku p.č. 4742/193 o výměře 35 m2 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100,- Kč/m2
- **UZ/12/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje bezúplatný převod pozemku p. č. 4371/20 o výměře 363 m2, pozemku p.č.st. 875 o výměře 133 m2 a nově vzniklého pozemku p. č. 4371/23 o výměře 151 m2 v KÚ Kobylí na Moravě a obci Kobylí do vlastnictví Mysliveckého spolku Kobylí IČ:63434903 dle nově vypracovaného geometrického plánu č. 1876-30/2025 a pověřuje starostu obce podpisem předmětné smlouvy.
- **UZ/13/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje koupi pozemku parc. č. 6346 o výměře 749 m2 a pozemku parc. č. 6491 o výměře 1054 m2 v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí, zapsaného na LV č. 47 od prodávající VALOREM-C s.r.o., IČ: 17236142, se sídlem Jenečská 222/28, 161 00 Praha 6, za celkovou kupní cenu ve výši 1000,- Kč
- **UZ/14/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje realizaci opravy hřbitovní zdi.

Co se děje na koupališti?

Mnozí z vás zaznamenali čilý ruch v areálu bývalého koupaliště. Ano, je to tak. Po dlouhých letech, kdy nebyl areál využíván, bylo rozhodnuto o demolici bývalého betonového skeletu koupaliště.

A co dál?

Chystáme se obohatit tento veřejný prostor o nový pumptrackový areál, který bude sloužit jako moderní sportoviště pro širokou veřejnost. Tento projekt je součástí širšího trendu v regionu, kde podobná zařízení vznikají s cílem podpořit aktivní trávení volného času a rozvoj sportovních dovedností obyvatel všech věkových kategorií.

Co je pumptrack?

Pumptrack je uzavřený okruh tvořený sérií vln a klopených zatáček, který umožňuje jezdcům pohybovat se po trati pomocí tzv. „pumpování“ – rytmického pohybu těla nahoru a dolů – bez nutnosti šlapání nebo odrážení se. Tento typ dráhy je vhodný pro různé druhy sportovního vybavení, včetně jízdních kol, koloběžek, skateboardů a inline bruslí. Díky své univerzálnosti a bezpečnosti je pumptrack ideální pro děti, začátečníky i zkušené jezdce, kteří si chtějí zlepšit techniku jízdy a koordinaci.

Inspirace z regionu

Obdobné projekty byly realizovány i v dalších obcích Jihomoravského kraje. Například ve Velkých Bílovicích byl nedávno otevřen pumptrack v kombinaci se sketeparkem, který se stal oblíbeným místem pro sportovní aktivity místních obyvatel, ale i sportovců a nadšenců z okolních obcí. Podobné zařízení bylo vybudováno také v Prakšicích, kde se kladl důraz na dostupnost pro co největší počet obyvatel. A podobné sportovní zázemí je připravováno také v nedalekých Šardicích.

Plánovaný sportovní areál v naší obci představuje významný krok směrem k modernizaci sportovní infrastruktury. Jeho realizace přispěje k rozvoji sportovních aktivit, podpoří zdravý životní styl a posílí komunitní vazby mezi obyvateli. Obec tímto projektem deklaruje svůj závazek k vytváření kvalitního a bezpečného prostředí pro volnočasové aktivity všech generací.

Pavel Kotík

Informace ze sběrného dvoru

Vážení spoluobčané, v tomto čísle se budu věnovat třídění a chování na sběrném dvoře. Sběrný dvůr byl vybudován pro krátkodobé skladování jednotlivých složek komunálního odpadu. Cílem je, aby občané co nejvíce třídili a tím šetřili nejen životní prostředí, ale i své a obecní peníze.

Sběrný dvůr slouží k uložení pro tyto druhy odpadu:

PAPÍR: papírové a lepenkové obaly - rozložené, letáky, knihy, noviny a časopisy. Ukládá se v kontejneru na papír.

POLYSTYRÉN: čistý bez lepidla a cementu. Ukládá se do bagů.

PLAST: větší kusy - bedna na hrozny, přepravka atd. - volně uložit do kontejneru na plast, drobný plast vkládat do pytlů - jsou připraveny u příslušného kontejneru, nebo do žluté a modré popelnice. Plasty dávejte do zavázaných průhledných pytlů. **Do plastu nepatří** novodurové trubky, hadice, tuby od silikonu, karosa aut, pytle od granulí, kýble od omítkových směsí, gumové bazény, plovoucí podlahy a lišty, aj.

OBJEMNÝ ODPAD: starý nábytek, podlahové krytiny, umývadla, toalety atd. Ukládá se do kontejneru na objemný odpad.

NEBEZPEČNÝ ODPAD: obaly obsahující zbytky nebezpečných látek, nebo obaly těmito látkami znečištěné, zářivky a jiný odpad obsahující rtuť, obaly od motorových, převodových a mazacích olejů, baterie a akumulátory, jedlý olej a tuk, barvy, tiskařské barvy, lepidla a pryskyřice, aj. Ukládá se ve speciálních prostorách určených pro nebezpečný odpad.

NEBEREME! - k uložení na sběrném dvoře: AZBEST - je možno uložit na skládce Hantály Velké Pavlovice; HASÍČÍ PŘÍSTROJE, PROPAN-BUTANOVÉ LÁHVE, ASFALT A LÉKY; PNEUMATIKY – bere Metalšrot Tlumačov v areálu Patria Kobyli.

ELEKTRO: ledničky, mrazáky, pračky, myčky, ždímačky, elektrické sporáky a trouby. Ukládá se v oplocených prostorách sběrného dvoru.

ELEKTRO: vysavače, žehličky, fény, holící strojky, pily, brusky, vrtačky, pájky, kávovary, mixéry. Ukládá se do speciálního klecového kontejneru v plechové garáži sběrného dvoru.

ELEKTRO: TV a PC monitory, TV a PC ploché monitory. Ukládá se volně ve speciálním E-domku sběrného dvoru.

ELEKTRO: osobní počítače, notebooky, tiskárny, klávesnice, všechny telefony, rádia, aj. Ukládá se do klecového kontejneru v E-domku.

STAVEBNÍ ODPAD: betony, cihly, suť, keramika, porcelán. Ukládá se do kontejneru na suť.

DŘEVO: palety, dřevěné obaly, bedny, trámy, desky, prkna, laminová, dýhová dřevotříská, špalky, dřevěné rámy oken bez skla a výplně. Ukládá se do kontejneru na dřevo.

KOVY: železný šrot, hliník, barevné kovy, hrnce, plechovky (ne od barev, ty patří do nebezpečného odpadu), plata od léků, obaly od paštik, obaly od paštik pro psi a kočky, aj. Ukládají se do kontejneru na kov.

TEXTIL: od 1.1.2025 se oděvy, hračky, obuv, textil ukládá do kontejneru na sběrném dvoře, nebo do kontejnerů umístěných na křižovatce a k Vrbici u č.p.700. Vše musí být v průhledných, zavázaných pytlích.

SKLO: bílé a barevné, velké kusy skla např. z oken (bez dřeva a těsnících materiálů), veškeré láhve a sklenice (bez zavařenin a tekutin), demižony aj. Ukládá se do kontejneru na sklo. Do skla nepatří autoskla, drátěné sklo a zrcadla, tyto věci patří do směsného odpadu.

SMĚSNÝ ODPAD: vše ostatní, co se nedá roztřídit patří do směsného odpadu. Ukládá se do kontejneru na směsný odpad.

ROSTLINNÝ ODPAD: tráva, listí, květiny. Ukládá se do vyhrazeného kontejneru.

ROSTLINNÝ ODPAD: tenčí větvičky, dřeviny, vinná réva. Ukládá se do vyhrazeného kontejneru.

ROSTLINNÝ ODPAD: velké větve, které se štěpkují - průměr od 1,5cm a více. Důrazně žádáme, aby zde občané ukládali pouze VĚTVE. Ostatní je možné uložit jen pár metrů na sběrném dvoře. Ukládá se mimo objekt sběrného dvoru na uložště u nádraží.

Pokusila jsem se velmi stručně shrnout veškerý odpad, který lze na našem sběrném dvoře uložit. Je velmi důležité, aby tento odpad byl správně vytríděn.

Proto se neváhejte dotazovat, co kam patří, a potom se řídit pokyny obsluhou sběrného dvoru. Chtěla bych požádat občany o trochu trpělivosti při vjíždění do objektu sběrného dvoru. Pokud vidíte na sběrném dvoře tři vozidla, zůstaňte stát na vjezdu a vjíždějte, až se uvolní místo a vozidlo opustí prostor.

Děkuji všem, co třídění považují za běžnou domácí aktivitu a ostatním vzkazuji: nikdy není pozdě se zapojit do třídění. Má to smysl.

Pavla Schořová

Střípky z Penzionu a Pečovatelské služby

Dovolte, abychom vám po delší odmlce přinesli pár střípků z toho, co se dělo a děje v našem penzionu a pečovatelské službě.

V loňském roce to bylo přesně 30 let kdy byl penzion založen a od té doby zde žila spousta seniorů, kteří zde prožili několik let. Často právě zde našli svůj nový domov na prožití klidného stáří. Někteří z nich nás již nadobro opustili, ale v našich vzpomínkách nesmazatelně zůstávají. Přivítali jsme zde nové seniory a seniorky a život na penzionu tak jde dál... V posledních zhruba pěti letech byly postupně provedeny celkové rekonstrukce jednotlivých bytů. Bylo to náročné, ale stálo to za to! V koupelnách byly nahrazeny vany za praktičtější bezbariérové sprchové kouty a byla provedena spousta dalších úprav bytů tak, aby se zde seniorům žilo komfortněji. Touto cestou bychom rádi poděkovali všem, kteří se na rekonstrukci bytů podíleli, a to především firmě Romana Chytky a jeho spolupracovníkům za jejich vytrvalou práci, kterou odvedli při rekonstruování všech bytů na penzionu, ale i společných prostor a pracovních prostor pro pracovnice PPS Kobylí. Díky patří i skvělému malíři panu Mirkovi Horčíčkovi, který nám prostory penzionu krásně vymaloval.

Věříme, že ve zvelebování prostředí a okolí penzionu, kde naši senioři žijí budeme i nadále pokračovat, například vybudováním altánku, který si velmi přejí, aby mohli trávit více času i na čerstvém vzduchu.

O úpravu okolí penzionu se nám již několik let pečlivě starají úžasné šikovná děvčata Zlatka a Andrea z technických služeb obce Kobylí, kterým jsme moc vděční a jménem našich seniorů moc děkujeme!

Ted' už pryč od práce a jdeme za zábavou! Možná vás zajímá, co asi v tom našem malém penzionu celé dny ti seniori dělají? Děje se tam vůbec něco? Nenudí se tam? Věřte, že se opravdu nenudí! Několikrát do roka vítáme na našem penzionu návštěvy nabitě elánem, energií a smíchem, které všechny vždy neuvěřitelně potěší a probudí život na penzionu. Navštěvují nás děti z mateřských a základních škol, a to nejenom z našich místních škol. Během uplynulých let jsme na penzionu uvítali děti z mateřské školy ve Velkých Pavlovicích, děti ze základní školy v Boleradicích a samozřejmě ne-sčetněkrát ty naše kobylyské dětičky, které na nás nikdy nezapomenou na Vánoce, Velikonoce anebo jen tak přijdou za našimi seniory udělat si s nimi příjemné odpoledne vyplněné společenskými hrami nebo jinými zábavnými aktivitami. Nezapomínají na nás ani Mikuláš s čerty a andělem, kteří k nám na penzion každoročně zavítají.

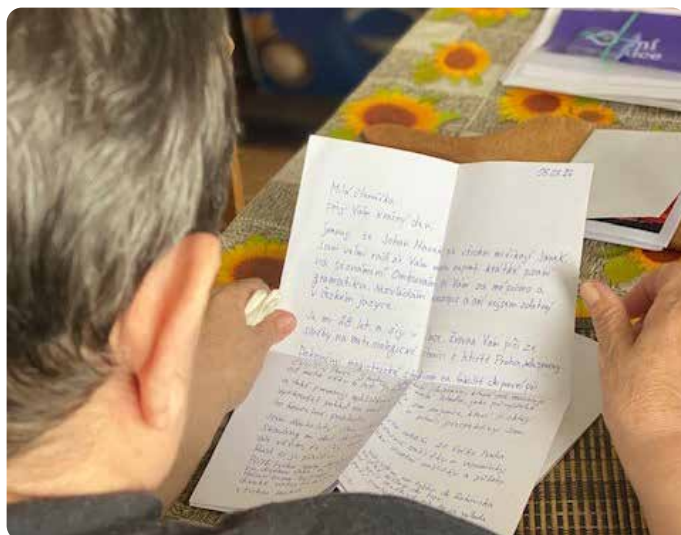
Tato setkání jsou nezapomenutelná, naplněná spokojeností, štěstím a smíchem. Díky za ně!

Chceme zde vyjádřit také velké děkují všem těm, kteří nám pro naši službu a naše klienty přináší a darují různé pomůcky, které jim zůstaly po jejich blízkých, které oni sami nevyužijí a my je díky jejich štědrosti můžeme využít pro ostatní, kteří je potřebují, využijí a velmi rádi uvítají. A nejsou to jenom pomůcky, které od vás naši klienti dostávají! Překvapila nás návštěva na Mikuláše, kdy nám předala milá Janička Nováková krabici mikulášské nadílky pro naše seniory na penzionu! Byli opravdu velmi mile překvapeni – děkujeme, že na nás myslíte!

Letos v srpnu to bude šest let kdy při penzionu vznikla nová terénní služba – pečovatelská služba a my ani na klienty, které máme v terénu nezapomínáme a snažíme se, aby také jejich životy byly radostné, veselé a spokojené. Loni jsme se poprvé zapojili do úžasného celorepublikového projektu Psaní od srdce, kdy nám pro naše klienty chodila psaníčka od lidí z celé republiky. Dokonce nám dorazil jeden dopis i z cizí země! Na všechny z našich klientů v penzionu i terénu se dostalo a do jednoho obdrželi krásná psaní, obrázky, fotky i dárečky. Děti z MŠ Velké Pavlovice nám osobně přijely předat své dopisy, obrázky, knihu a darovaly nám překrásný obraz, který samy vyrobily a který nyní zdobí naši vstupní chodbu do Penzionu. Všechna psaníčka naše klienty na penzionu i v terénu nesmírně potěšila a my jsme za to rády. Jsme zapojeni i tento rok a už netrpělivě čekáme první psaníčka! Zapojíte se taky? Napíšete, vyrobíte a pošlete někomu něco co potěší a udělá radost? Pojďte s námi do toho!

Druhým rokem jsme na penzionu zavedli také novou tradici a vánoční aktivitu. Vyrábíme se seniory vlastní vánoční výrobky, které si kdokoli může prohlédnout a zakoupit na Zpívání pod věží ve stánku pro penzion. Z výtěžku si společně s našimi seniory uděláme vždy nějakou malou radost.

Tou největší odměnou za naši práci je vidět radost a slzy štěstí v očích těch, o které pečujeme. Chceme i nadále přinášet do životů našich klientů a jejich rodin jen radost, spokojenost a stále vidět v jejich tvářích spokojené úsměvy.

Petra Otýpková

Mateřská škola Kobyly

Sotva nám Edukativně stimulační skupinky pro předškoláky skončily, už za námi přišli patroni – žáci 8. tříd ZŠ Kobyly, aby se seznámily se svými předškoláky. Abychom si prověřili, že se patroni o své svěřence budou ve škole hezky starat, museli společně plnit připravené sportovní a dovednostní úkoly. Užili jsme si přitom spoustu legrace a zato vzali předškoláci své patrony na prohlídku školky. To bylo vzpomínání a slibování, že budou hodní, když je vezmeme zpátky do školky...

O týden později jsme s předškoláky navštívili základní školu a zase patroni nás provedli po celé budově. Navštívili jsme starší kamarády na prvním stupni a společně si s nimi třeba i zazpívali, vymodelovali svoje písmenko a hlavně se podívali, co už všechno žáci umí. Jako poděkování předali předškoláci svým patronům obrázek, který jim nakreslili. Další týden procházeli předškoláci se svými patrony krásně námořnickky vyzdobenou základní školou znovu. Tentokrát ale při zápise do 1. třídy museli plnit úkoly. Protože se všichni vzorně připravovali v Edukativně stimulačních skupinkách, zvládli úkoly hravě.

A že máme rádi také zpívání, zajeli jsme si do Kina Hustopeče, kde pro nás Divadlo věž Brno připravilo představení Včelí medvídky zpívají. Viděli jsme zase trochu jiné příběhy a nakonec představení jsme si společně zazpívali známé písničky. A protože v naší školce máme doopravdy šikovné zpěváčky, reprezentovali nás i na dětské pěvecké přehlídce O malovanou pantličku Augusty Šebestové, která se konala 6. dubna v kobylyské sokolovně. Velký potlesk si zasloužily Tereška Plšková, Agátka Křížová i nejmladší účastnice přehlídky Elinka Hudáčková.

Před Velikonocemi jsme zase před mateřskou školou ozdobili náš velikonoční stromek. Děti, někteří i za pomoci rodičů, vyráběly doma velikonoční vajíčka a jiné ozdoby, kterými jsme pak společně vyzdobili náš stromek.

Brzy nám naši předškoláci přejdou do základní školy a nám nezbyvá, než zase přivítat nové děti. Proto jsme uspořádali den otevřených dveří, aby si děti i jejich rodiče mohly prohlédnout školku, trochu si pohrát a získat informace o zápise i provozu MŠ Kobyly.

Ale hlavně už začalo období, kdy jezdíme na výlety, protože vzdělávat se můžeme všude. Jako první jsme jeli do Zoologické zahrady Hodonín. Moc se nám líbila lvíčata, surikaty i malé opičky, ale také jsme se dověděli spoustu zajímavostí o zvířátkách.

Na další výlet jsme jeli opět za zvířátky, tentokrát do Záchrané stanice v Rajhradě. Dozvěděli jsme se, jaká nebezpečí číhají na zvířátka v přírodě, co dělat, když najdeme zraněné zvíře i to, kdy a jak se zvířátka po vyléčení vrací do přírody. Zajímavá byla také prohlídka převážně

dravců i zraněné srnečky. Nejvíce ale děti okouzlo mládě vydry, které dovádělo ve svém novém bazénku.

Z Rajhradu jsme přejeli ještě do papouščí ZOO v Bošovicích. Tam jsme si nejdříve prohlédli všechny papoušky, od malých až po ty největší. Kromě papoušků jsou k vidění králíci, morčata, kozy i klokan. ZOO také pořád rozšiřují a doplňují o další zajímavé aktivity jako pocitový chodník, hmatové sochy, hmyzí hotely apod. Z výletu jsme se vraceli unavení a zároveň natěšení na další výlet, tentokrát do Dinoparku a ZOO parku ve Vyškově.

Za celou mateřskou školu přeji krásné léto.

Blanka Helešicová

Informace z knihovny

O začátku roku 2025 probíhají v knihovně besedy se žáky základní školy. Pravidelně, vždy v pátek, se setkáváme s dětmi ze 4. třídy na „Dílně čtení“. Během vyučovací hodiny se v knihovně čte, plní úkoly k textu a děti zde prezentují i své přečtené knihy. Myslím, že pro všechny je to příjemná hodinka, kterou děti nemusí trávit ve školní lavici.

V březnu si do knihovny našly cestu i další třídy základní školy. Ať už to byli osmáci, kteří v knihovně plnili úkoly ke Kytici Karla Jaromíra Erbena, nebo všechny třídy 1. stupně – s prvňáky jsme si přečetli knížku Jak se O stalo králem, s druháky jsme se seznamovali s pohádkami Václav Čtvrťka, s pátáky jsme pracovali s knížkami a textem Astrid Lindgrenové. Knihovna se zapojila do projektu Noc (Odpoledne) s Andersenem s dětmi ze 3. třídy. S paní učitelkou jsme pro ně připravily spoustu úkolů, luštění a nechybělo ani hledání pokladu. Knihovnu navštívily i dvě oddělení školní družiny - jejich březnovým tématem byly pohádky, tak si je přišly najít a také přinesly spoustu krásných obrázků.

V dubnu proběhlo první letošní tvoření, tentokrát s jarní a velikonoční tematikou. Vyráběli jsme dekorace ze dřeva, proutí a různých doplňků. Děkuji paní Blažkové za krásné náměty a nápady a skvělé perníčky. A děkuji také vám, kteří jste si do knihovny našli cestu. Bez vás by to nemělo smysl. Další tvoření je naplánováno až po uzávěrce zpravodaje, takže si o něm přečtete v dalším čísle.

Táňa Rosochová, knihovnice

HODY KOBYLÍ 2025

Kobylští stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na tradiční krojované hody, které se konají ve dnech

21., 22. a 23. června

Program hodů:

Čtvrtek 19.6.

- Stavění máje, začátek od 17:00 hodin, poté posezení u cimbálové muziky CM Modruša

Sobota 21.6.

- od 7:00 hodin zvaní celé obce
- V 15.30 začátek průvodu ze sokolské zahrady pro 2. stárku
- Průvod pro stárku: Sokolská zahrada-Sokolská
- Průvod na sólo: Sokolská-Na Kašnici-kolem COOPu-Augusty Šebestové-Sokolská

Neděle 22. 6.

- v 13:30 hodin začátek průvodu ze Sokolské zahrady pro 1.stárku
- Průvod pro stárku: Sokolská zahrada-Augusty Šebestové-Dvorce-Školní
- Průvod od stárky: Vrbecká-Školní (bytovky)-Židovka-Suchořádká zmola-Suchý řádek-Střední ulice-Augusty Šebestové-Sokolská zahrada

Pondělí 23.6.

- V 14:30 hodin začátek průvodu ze sokolské zahrady pro 3.stárku
- Průvod pro stárku: Sokolská zahrada-Sokolská-Fišůz
- Průvod na sólo: Fišůz-Sokolská-Zelničky-Sokolská zahrada
- V 17:00 hodin předpokládaný začátek zavádky

Zarážení hory 2025

Zveme Vás na letošní Zarážení hory, které proběhne opět ve dvou dnech, a to v pátek 29. a v sobotu 30. srpna. V pátek od 20:00 hod. se můžete těšit na Tomáše Kočka & Orchester, v sobotu zahájí program od 16:30 hod. vystoupení dětí, dále bude následovat FS Lipovjan a od 19:00 hod. sehraji svou scénkou Zarážení hory kobylišti ochotníci, Mužáci z Kobyly a Soubor Jarmily Borovičkové. U presu zahraje cimbálová muzika Lipovjan. Po oba dny nebude chybět občerstvení od místních spolků a vinařů.

Zprávy z Muzea obce Kobyly:

O Velikonocích, jezeru i fotografii

Velikonoce v muzeu – tradice, řemesla a radost

Jako každý rok, i letos se v neděli týden před Velikonocemi konala v Muzeu obce Kobyly tradiční akce Velikonoce v muzeu. Vystoupení FK Slunéčko pod vedením Jany Otáhalové bylo opět naprosto úžasné a sklidilo zasloužený potlesk. Děkuje, Slunéčko! Mini jarmark nabídl sice menší výběr, ale zato stylové výrobky. Návštěvníci si mohli zakoupit patchworkové výrobky, shlédnout ukázky zdobení kraslic voskem i škrábáním, a dokonce si sami vyzkoušet zdobení velikonočních perníčků, pletení žil a výrobu písťalek. Paní ředitelka Blanka Helešicová připravila pro děti kreativní velikonoční dílničku a nechyběly ani tradiční dobroty od Tetiček. To všechno jste mohli zažít v Muzeu Kobyly. Těšíme se na vás zase za rok!

Beseda "Návraty Kobylského jezera" – poučení i vzpomínky

Ve středu 9. dubna 2025 se v muzeu uskutečnila beseda na téma "Návraty Kobylského jezera". Setkání bylo nad očekávání zajímavé a poučné. Dr. Jan Květ, který besedou provázel, poutavě vyprávěl a vzpomínal na roky výzkumu, strávené v maringotce na dně vyschlého jezera v letech 1965–1967. Seznámil přítomné s historií, vznikem, vysycháním a návraty jezera, s fungováním ekosystému, se skladbou fauny i flóry biocentra "Ostrůvek" a dalších lokalit. Celá beseda byla natáčena pro připravovaný dokument o jezeře s pracovním názvem "Vypuštěné moře". Děkujeme všem za projevený zájem o tzv. fenomén Kobylského jezera.

NÁVRATY KOBYSKÉHO JEZERA

MUZEUM OBCE KOBYLÍ

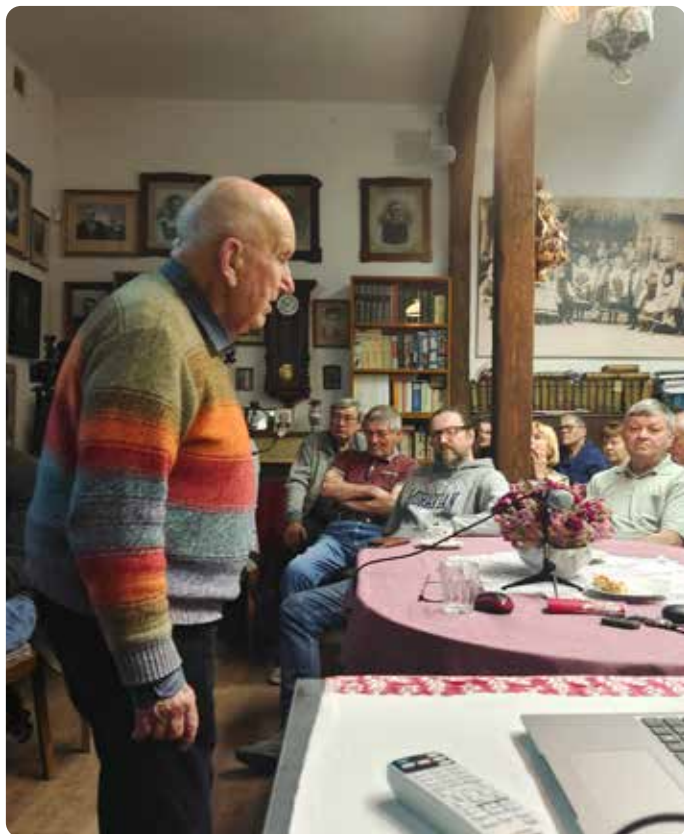

přednáší RNDr. Jan Květ, CSc.
ekolog moličadních společenstev

středa 9. 4. 2025
v 18 hodin

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Vážení a milí přátelé,

již přes dva týdny jsme zpátky v Třeboni, ale teprve nyní se mi daří zvládnout úkol, který jsem chtěl splnit co nejdříve po našem návratu domů. Omlouvám se za toto nechtěné zpoždění. Činí mi totiž velkou radost, Vám za sebe i za manželku Radanu z celého srdce poděkovat za všechno, čím jste Vy a Vaše spolupracovnice učinily náš pobyt v Kobyli začátkem tohoto měsíce jedinečným. Opravdu se stal naším dosud nejradostnějším a nejpříjemnějším zážitkem letošního roku. Díky nadmíru přátelskému přijetí, jehož se nám dostalo od Vás a Vašich spolupracovnic, stejně jako od pana starosty, jsme se cítili tak dobře, jako kdybychom byli v Kobyli odedávna doma. Vážíme si a jsme velice vděční za to, jak jste se o nás všichni obětavě starali u Vás v muzeu, u pana starosty i v pohostinném domě manželů Bukovských. Pobyt mezi Vámi nás obohatil znalostně i citově a přivádí nás k bližšímu poznávání a lásce k přírodnímu i kulturnímu dědictví Vaší části Moravy.

Těšíme se na naši příští a snad časově blízkou další návštěvu Vašeho krásného Kobyli a jeho okolí. Věřím, že kobylyské občany moje přednáška zaujala a zvýšila jejich zájem o pokračování v obnově Kobylyského jezera, i když asi na menší rozloze, než byla ta původní.

S vděčností, úctou a přáním všeho dobrého zdravíme Vás a všechny kolem Vás!

Vaši Jan a Radana Květovi, Třeboň.

Vernisáž výstavy fotografií Jindřicha Štreita – setkání s uměním a inspirací

V sobotu 5. dubna 2025 se v Muzeu Kobyli konala slavnostní vernisáž výstavy fotografií profesora Jindřicha Štreita. Kulturní program obohatil svým vystoupením skvělý Tomáš Kočko, Osobnost Moravy 2024. Vernisáží provázel pan Mgr. Josef Fantura. Ředitel ZŠ Kobyli pan Vlastimil Janda přiblížil vztah pana Štreita ke Kobyli. Bylo to výjimečné a krásné odpoledne plné zajímavých setkání a inspirací. Velké množství známých, místních i přespolních, kamarádů a hostů společně vytvořilo úžasnou atmosféru. Díky všem, kteří dorazili, díky Tomáši Kočkovi za skvělý hudební zážitek a velké díky panu Štreitovi za osobní přítomnost a poutavé vyprávění o jeho fotografiích.

Radoslav Bureš Obadalová

Připomínka osvobození Kobylí před 80 lety, tak jak zaznamenal pan Oldřich Franc – obchodník, v dopise svým příbuzným a známým

JAK JSME PROŽILI FRONTU

Drazí!

V následujících řádcích pokouším se vyličit Vám průběh frontových událostí u nás v Kobylí, počínaje dnem 14. dubna 1945:

Dne 12. dubna 1945 osvobozen byl ruskou armádou od jha německého slovácký Hodonín a za dva dny nato – v sobotu 14. dubna 1945 dostavila se tato dlouho očekávaná chvíle i pro nás. Téhož dne v poledne bombardují ruští letci německé tanky projíždějící od Kobylí k Bořeticím, a jak o tom svědčí od nás pozorovaný požár v Bořeticích, bomby zasáhly i nějaká stavení. Téhož dne poprvé obědváme v našem krytě – „Bunkru“ – sklepě to pod stavením, kteréžto místo v následujících dnech stává se naším rodinným shromaždištěm, pod jehož ochranu se utíkáme, když zlá fronta kráčí přes nás.

Blíží se večer a vše již nasvědčuje tomu, že osudné chvíle pro nás nastávají. Jakýs neklid mezi velkým množstvím německého vojska a blízkostí dělostřelby tomu nasvědčuje. Po sedmé hodině večerní již možno slyšet zvláštní ruch. Vyjít z krytu na povrch zemský není v tu dobu vůbec možno bez riskování zdraví a života. Němci, kteří tento těžký nápor tímto směrem nečekali, ustupují na blízké kopce do lesa.

O hodinu později již vítáme u nás naše osvoboditele – kozáky z armády maršála Malinovského. Přicházejí první nocležníci a zdá se nám, že nejhorší již máme za sebou. Jsme však na omylu. Kolik vojska přišlo k nám do obce během noci těžko říci – příští den

pečí. Mně samému hvízdal úlomek šrapnelu na našem dvoře kolem hlavy. Dovídáme se o prvních obětech z řad civilního obyvatelstva.

Všechny domy jsou zaplaveny kozáky. Běda obydlí, které jest opuštěno obyvateli – tam se řadí nejvíce, protože se předpokládá, že jest to Germán apod., když odešel z domu. Nastala doba „davaj bystro časy“ apod.

V neděli odpoledne ocitl jsem se v pracovní koloně. Jak se později ukázalo, byla to pro mne nejosudovější chvíle, neboť úkolem naším bylo rozšiřovati lesní cestu pro ranní nápor tanků apod. Při práci této ocitli jsme se kolem třetí hodiny ráno až v předpolí. Viděl jsem tedy připravenou armádu pro ranní útok. Celkem to bylo něco nezapomenutelného.

Hned při východu z obce mjíme civilisty, kteří ukládají padlé k poslednímu odpočinku. Hroby těchto nacházejí se na mnoha místech, a to vždy v blízkosti místa úmrtí. V obci samé máme tyto hroby na hřbitově (zemřelí v lazaretech), U lípy, u sokolovny, u mlýna a na mnoha jiných místech, dále pak v polích a v lese. Naproti mlýnu mjíme místo, na kterém byl v poledne bombardován shluk kozáků. Kolem padesáti koní zde leží na místech, kde zastihl je osud. Na dalších místech pak sem tam padlý kůň i voják. Les ještě místy hoří. Tanky, těžká auta a v lese pak mnoho, velmi mnoho kozáků s koňmi, aut a děl. Při práci poletovaly rakety, sem tam nějaká ta kulička hvízdla, ale přes to všechno, jak jsem se již zmínil, práce byla vykonána a nikomu se nic nestalo. V pět hodin ráno jsme se vrátili domů.

Celou tu dobu vzpomínal jsem a měl obavy, co se asi doma děje – bylo však vše, pokud se týče bezpečnosti a zdraví členů rodiny v pořádku. Ubytování byli u nás právě mezi jinými také slušní a hodní oficiři, takže se nic nestalo. Vzpomínám-li dnes na tu noc

celou tu dobu vzpomínal jsem a měl obavy, co se asi doma děje – bylo však vše, pokud se týče bezpečnosti a zdraví členů rodiny v pořádku. Ubytování byli u nás právě mezi jinými také slušní a hodní oficiři, takže se nic nestalo. Vzpomínám-li dnes na tu noc

celou tu dobu vzpomínal jsem a měl obavy, co se asi doma děje – bylo však vše, pokud se týče bezpečnosti a zdraví členů rodiny v pořádku. Ubytování byli u nás právě mezi jinými také slušní a hodní oficiři, takže se nic nestalo. Vzpomínám-li dnes na tu noc

celou tu dobu vzpomínal jsem a měl obavy, co se asi doma děje – bylo však vše, pokud se týče bezpečnosti a zdraví členů rodiny v pořádku. Ubytování byli u nás právě mezi jinými také slušní a hodní oficiři, takže se nic nestalo. Vzpomínám-li dnes na tu noc

celou tu dobu vzpomínal jsem a měl obavy, co se asi doma děje – bylo však vše, pokud se týče bezpečnosti a zdraví členů rodiny v pořádku. Ubytování byli u nás právě mezi jinými také slušní a hodní oficiři, takže se nic nestalo. Vzpomínám-li dnes na tu noc

celou tu dobu vzpomínal jsem a měl obavy, co se asi doma děje – bylo však vše, pokud se týče bezpečnosti a zdraví členů rodiny v pořádku. Ubytování byli u nás právě mezi jinými také slušní a hodní oficiři, takže se nic nestalo. Vzpomínám-li dnes na tu noc

a beru-li v úvahu události, které se v těchto dnech děly v obci (pokud se týče žen) připadá mi to jako zvláštní štěstí. Další noci již byl jsem vždy doma.

Počátkem nastávajícího týdne fronta jest ještě stále velmi blízko – zvláště směrem k Brumovicím. Časem se nám zdá, že se nám sem ještě jednou Němci vrátí. Svědčí o tom alespoň neustávající střelba, blízký boj tanků a střelba rudého dělostřelectva z postavení přímo v obci. Ostřelování letadel se děje ještě stále nad námi.

V pondělí v poledne odehrává se nad námi letecký souboj a při něm shodili Němci pumu (150 kg), která padá na pátý dům od nás, směrem k nádraží. Paní Pešlová (choť obuvníka) byla při tom raněna – přišla o oko. Byli jsme právě v „bunkru“, ale polekalo nás to hodně. Stavení se jen otřásl. Ani jedno okno nám nezůstalo celé (mimo vnitřních vystavených), výkladní okna rozbitá na padrt, dveře, pokud byly zavřeny, jsou poškozeny, ba i dveře ve sklepe, kde jsme byli schováni, se rozlomily. Zdivo se nijak nepoškodilo, jen trhliny kolem stropů a ty již máme opraveny.

Další dny se od nás fronta vzdaluje a koncem týdne se již těšíme nadějí, že snad se k nám již nevrátí. Dovídáme se podrobnosti o řádění Němců v Kyjově včetně vraždění civilistů. Naše starosti jsou ještě stále stejné, ráno se tážeme jeden druhého, co as nám den nového přinese a večer čekáme, co nového bude do rána. O spaní se nedá mnoho mluvit, protože se vůbec nemůžeme svlékat, ba Miládka s Milou a Zbyřkem nacházejí na několik nocí bezpečnější útočiště jinde. Máme však již první a nejhorší týden fronty za sebou. Mnoho jsme tento týden nespali a velmi málo jedli – nebylo také chuti žádné k jídlu. Ještě několikrát nám vyvstává před námi veliký otazník, a to když některý den zvlášť působí dělostřelba a letectvo na naše nervy.

Během dalších týdnů začínáme pomalu okřívati. Zprvu chodíme již spát do bytu polosvlečení a spíme také jen napolo. Stavení možno později již trochu zamknouti, ale jest třeba stále ještě býti připraven na výzvu ihned otevřít – jinak se riskuje rozbití dveří apod. Posádky ve vsi jest stále dosti veliká – asi po tři týdny čítala přes dva tisíce mužů. Střídají se zde trény, tanky, autokolony, lazarety, autosprávkárny, sklady, pekárny, různá velitelství apod. Počátkem května jest zde zřizováno letiště a toto i s posádkou cca padesáti letounů – stíhaček jest zde doposud. Denně nám hřmí letadla nad hlavou, ale již jsme na jejich cvičení akrobacií, střelby apod. zvykli.

Vinné sklepy jsou již vesměs vyprázdněny a jen vypáčené a rozstřílené dveře nasvědčují tomu, že zde působila armáda. Stopy válečné lítě v přírodě pomalu zarůstají travou a jen rozbité tanky a zničená auta čekají na svůj osud. Elektrický proud dosud nejde, ale i ten jest nám slibován. Jsme tedy stále bez ráδιο zpráv.

Dne 9. května byli jsme v noci probuzeni a dostrašeni střelbou ve vesnici. Do rána jsme již nespali. Teprve ráno jsme se dozvěděli, že Německo kapitulovalo. Na oslavu toho pořádán byl odpoled-

ne průvod. Na hroby ruských vojáků položen byl věnec, pak český a ruský proslov. Na konec zahrány byly hymny.

Až do začátku června jsme beze zpráv o rodičích, sourozencích a známých. 28. května začíná částečný provoz pošta a my odesíláme všem zprávu o nás. Máme zde ještě dosti vojska a nebýti toho, snad bychom již pomalu i přicházeli do normálních kolejí.

Obchodovat začali jsme již 14 dnů po frontě – zatím „zadem“, v polovině května, po důkladné opravě dveří do obchodu a zhotovení dvou schodů při vchodu do obchodu, které nám rozbil tank, otvíráme obchod již normálně. Zatím nemáme sice co prodávati – snad nějaký ten cukr, sůl, ocet, zápalky apod. – ale doufám, že během času se to zlepší.

Olek od poloviny května již zase chodí do školy – obchodní akademie. Po začátek však bylo třeba najít mu tam byt, neboť jízda dráhou byla velmi nepravdělná a trať mezi Mutěnicemi a Hodonínem byla místy zničena. Koncem května je trať již v pořádku a vlak již jezdí dost dobře.

Dosti rozbitých tanků v okolí – svědků to urputných bojů – ještě v místě svého konce leží neodklizeny. Granáty, rozbušky apod. povalují se leckde v přírodě a nahánějí odůvodněný strach. Několik případů neopatrného zacházení s nimi skončilo zatím vždy šťastně a to menším zraněním. Hůře to dopadlo v sousední vsi, kde nějaký šestnáctiletý odborník 16 granátů zneškodnil a sedmáctý ho roztrhal.

Vzpomínám též obětí z řad civilních. Jedenáct osob bylo zde zabito – většinou pumami a granáty. Dvě osoby mají amputovanou nohu. Velmi těžce je raněn p. učitel Berger – obě nohy prostřeleny – jedna má snad býti amputována, dále nějaká rána na břichu a ruce. Leží v Brně a jest hoden politování. (Tam dne 16. června 1945 po těžkém utrpení zranění podlehl ve věku 43 let. Pohřben byl na Ústředním hřbitově v Brně 20. června 1945).

Rány válečnými událostmi zasazené se pomalu léčí. Rozbití střechy se již porovnaly, ploty postavily, sem tam rozbitá chalupa se dává do pořádku. Možno říci, že vesnice již má docela normální vzhled. Tráva v přírodě přerůstá válečné stopy, jen tu a tam jáma se zakopanými kořmi (snad jich zde padlo na 700 a v některé jest jich zakopáno až 40) šíří nepřijemný pach a je třeba přihnouti je hlínou. Také nějakého toho Němce třeba uložit trochu níže do lůna matičky.

Tak to by bylo asi vše. Dopadlo to s námi celkem dobře. Zdraví jsme si uchovali a střechu nad hlavou také.

*Z archivu muzea - Toulky kobylskou minulostí - neupraveno
vybrala Radoslava Bureš Obadalová*

Petr Křivka – bojovník za svobodu

20.10.1897 – 21.7. 1951 - dodatek

Petr Křivka (20.10.1897 – 21.7. 1951)

Dne 23.2. 2025 jsme se, za obec Kobylí, zúčastnili pietního aktu u příležitosti odhalení pamětní desky Petra Křivky v Brně na ústředním hřbitově. Pietní akt s vojenskými poctami zorganizovalo Sdružení PAMĚŤ z.s.(<https://sdruzenipamet.cz/>) v zastoupení p. Kasáčka a se souhlasem paní ministryně obrany Mgr. Jany Černochové.

MINISTRYŇE OBRANY POVÝŠILA PETRA KŘIVKU IN MEMORIAM DO HODNOSTI PORUČÍKA

CO JE NA TOM POZORUHODNÉHO?

Personálním rozkazem ze dne 7. 5. 2025 povýšila ministryně obrany Mgr. Jana

Černochová in memoriam Petra Křivku do hodnosti poručíka.

Někomu by se to mohlo zdát jako zcela nevýznamná událost, ale stojí za to si jí povšimnout v jejím historickém kontextu.

Dobrodružný život Petra Křivky, účastníka tří odbojů, začal docela nenápadně v roce 1897 v Kobylí na Břeclavsku. Po ukončení obecné školy se v Čejči se Petr vyučil zámečnickem, pak následující tři roky pracoval ve Vídni. V roce 1914 však začala první světová válka a v únoru 1917 byl Křivka povolán do rakousko-uherské armády. V dubnu 1918 z armády zběhl a až do konce první světové

války se skrýval v lesích, kde se snažil založit odbojovou skupinu proti Rakousko-Uhersku. To byl jeho první odboj.

Po vyhlášení Československa důvod ke skrývání pominul a Křivka se v Brně stal členem pěšího pluku č. 8. Zúčastnil se přitom bojů v maďarsko-československé válce. Za své statečné počínání obdržel Pamětní medaili FIDAC, Vítěznou medaili 1918 a Kříž československé obce Dobrovolců. V roce 1921 se oženil. S manželkou Růženou, rozenou Nádeníčkovou, měli dvě děti; nejprve se jim narodila dcera, která dostala jméno po mamince, v roce 1928 pak syn Vladimír. V letech 1921 až 1922 byl Petr Křivka studentem strojí průmyslové školy v Košicích. Ve městě rovněž pracoval jako zámečník ve výtopně, poté byl až do roku 1938 zámečníkem u Československých státních drah. Po obsazení Československa nacisty v roce 1939 žil v Kútech a působil v protinacistickém odboji, kde pomáhal s převáděním osob přes hranice. V dubnu 1940 byl zatčen gestapem, ale krátce po svém zatčení, když byl ještě ve své pracovní uniformě, se mu podařilo z vězení v brněnských Kounicových kolejích uprchnout; předstíral, že je montér. Poté utekl přes Bratislavu do Maďarska. Během svého útěku přitom seskočil z jedoucího vlaku. Následně cestoval dále přes Jugoslávii, Řecko, území dnešního Libanonu a Egypta, až se nakonec dostal do Francie, kde se v červnu 1940 stal členem československé zahraniční armády. Po kapitulaci Francie byl převezen do Velké Británie. V letech 1943 až 1945 byl jako četař členem osobní ochranky československého prezidenta v exilu Edvarda Beneše. Za zásluhy ve druhé světové válce mu byla udělena Československá vojenská pamětní medaile a Československá pamětní medaile Za zásluhy II. stupně. Zároveň byl povýšen do hodnosti rotmistra. Tak byl završen jeho druhý odboj. V srpnu 1945 byl demobilizován. Pak pracoval až do prosince 1948 u Československých drah ve funkci vozového revizora. V lednu 1949 odešel do důchodu. Dlouho si ho ale neužil. Podle pozdějších obvinění ze strany Státní bezpečnosti začal po únorovém převratu v roce 1948 budovat odbojovou skupinu. Zatčen byl v rámci Akce Tábor v srpnu 1949 v Bučovicích. V návaznosti pak bylo zatčeno téměř 200 lidí, včetně Křivkových příbuzných. Křivka byl po zatčení ve vazbě brutálně mučen. Rozhodnutím Ministerstva národní obrany ze dne 3. 6. 1950 byl zbaven vojenské hodnosti rotmistra a degradován na vojína. V únoru 1951 byl za trestné činy velezrady a vyzvědačství odsouzen k trestu smrti, konfiskaci majetku a ztrátě čestných práv občanských, což znamenalo i odnětí udělených vyznamenání. Nejvyšší soud rozsudek potvrdil o měsíc později. Křivkovu přání být zastřelen nebylo vyhověno; v brněnském Cejlu byl oběšen 21. 7. 1951, čímž skončil jeho třetí odboj. Křivkovou smrtí ovšem jeho kauza neskončila. Řadu let po jeho pravomocném odsouzení a popravě se oficiální pohled na Křivku zásadně změnil a dostalo se mu mnoha poct: V roce 1990 Krajský soud v Brně odsuzující rozhodnutí zrušil a Křivku soudně re-

habilitoval. V roce 1993 byla po něm pojmenována ulice v Brně ve čtvrti, kde bydlel, v Novém Lískovci. V téže roce byla odhalena pamětní deska s jeho jménem na Základní škole a Mateřské škole v Břeclavi. V roce 1996 mu prezident Václav Havel udělil in memoriam medaili Za hrdinství. V roce 1997 mu byla odhalena pamětní deska na Základní škole Kamínky v Brně. V roce 1999 bylo Křivkovo jméno s daty narození a úmrtí napsáno na pomník padlých v jeho rodišti v Kobylí. V roce 2000 byla po něm v Kobylí pojmenována jedna z ulic. V roce 2001 byla na jeho rodný dům v Kobylí umístěna pamětní deska. V roce 2016 byla odhalena pamětní deska s jeho jménem v bývalé brněnské věznici Cejl. V roce 2018 sepsala Jitka Chorvátová o jeho životě diplomovou práci „Rotmistr Petr Křivka“. V roce 2019 o něm Miroslav Kasáček a Luděk Navara napsali knihu „Musím jít odvážně vpřed! Tragický osud bojovníka Petra Křivky“.

Mohlo by se tedy zdát, že Křivkova právní i společenská satisfakce byla plně dovršena. Tak tomu ale nebylo. Křivka totiž byl soudně rehabilitován, ale rozhodnutí o odnětí vojenské hodnosti a dříve udělených vyznamenání zrušena nebyla. Ministryně obrany Mgr. Jana Černochová chtěla tento rozpor vyřešit Personálním příkazem ze 17. 7. 2024. Potvrdila Křivkovi vojenskou hodnost rotmistra a vydala osvědčení, že mu náleží odňatá vyznamenání, konkrétně

- Československá medaile Vítězství,
- Pamětní medaile mezinárodní federace starých bojovníků Fidac
- Pamětní kříž Československé obce Dobrovolců.

Jenže rozporuplnost byla odstraněna jen částečně. Křivkovi totiž byla v minulosti udělena i jiná ocenění, o kterých se ministryně nezmínila. Na základě upozornění proto udělalo Ministerstvo obrany další historický výzkum a výčet vrácených vyznamenání byl dne 2. 9. 2024 doplněn o dvě další:

- Československá vojenská medaile Za zásluhy II. stupně,
- Československá vojenská pamětní medaile - se štítky Francie, Velká Británie.

Ale ani tím to neskončilo.

Dne 7. 5. 2025 vydala ministryně obrany další Personální rozkaz. S ohledem na mimořádné okolnosti rozhodla, že Petr Křivka je in memoriam povýšen do hodnosti poručíka. Někdo si možná řekne, že to Křivkovi může být jedno, neboť – jak zapsal v Bibli král Šalomoun – „mrtví nevědí vůbec nic“. (Kazatel 9:5) To je sice pravda, ale pozůstalý vnuk Milan Jedlička si cení toho, že památka na jeho dědečka nebyla ani po 74 letech zapomenuta. A váží si toho i ti, kdo Křivkovu životu věnovali velké badatelské a publikační úsilí. A možná i někdo další...

7. 5. 2025 zapsal: L. Müller

Kobylští hudebníci 20. století - 5. část

K dalším odchovancům proslulého kapelníka dechových hudeb Metoděje Hanáka patří také dva mladší hudebníci - Kobyláci Radek Pekařík a Robert Šíbl. Tito muzikanti prošli základy výuky M. Hanáka a Josefa Hamana a odnesli si krásný vztah k hudbě a touhu pokračovat dál, každý pak podle svých tužeb a zaměření.

Radek Pekařík

Životopis Radek Pekařík

Narodil jsem se 27. 11. 1963 v Hustopečích. Od malíčka se u nás doma v Kobylí zpívalo. Vzpomínám si, když po silnici pochodovala hrající dechovka, já jako čtyřletý kluk, jsem utíkal nadšeně do kuchyně a volal: "Mamko, mamko, trubenici idu". Jejich melodie a rytmus se mi moc líbil. Proto jakmile jsem se v roce 1975 dověděl, že děda Hanák bude zakládat dechovku, musel jsem být u toho. Začal jsem hrát na křídlovku. Po ukončení ZŠ v roce 1978 jsem nastoupil do gymnázia v Břeclavi. Zde byly další příležitosti, které jsem využil. Sbor Polyfonia o cca 40-ti členech, Komorní sbor o 6-ti členech a do třetice divadlo malých jevištních forem s názvem REGINA. Ve druhém ročníku gymnázia jsem s několika muzikanty z Kobylí a Bořetic založil cimbálovou muziku, kde jsem hrál kontru.

V roce 1982 jsem začal studovat VŠCHT v Praze fakultu potravinářské a biochemické technologie. Přestože jsem již v této době v dechovce nehrál a s CM hrál jen občas, hudbu jsem neopustil. Zpíval jsem v souboru při VŠE.

Po absolvování VŠ jsem narukoval do Žatce. Tam jsem hrál v CM Regrůti. Díky výbornému tanečnímu choreografovi ze Slovenska, docentu I. Murínovi, jsme v Armádní soutěži umělecké tvořivosti porazili i vyhlášený vojenský soubor Ondráš.

Po návratu z vojny do Kobylí jsem hrál asi šest let v CM Vonica. S ní jsme mimo jiné doprovázeli Boleradické divadlo se hrou bratří Mrštíků Rok na vsi, na desetidenním angažmá v Londýně.

Po ukončení působení ve Vonicí jsem začal kontrovat v CM Lália. Zde jsem hrál osm let. Z toho nás šest let primoval výborný primáš Stanislav Polách. Na pozvání českého velvyslance v Lucemburku jsme měli možnost hrát na místních slavnostech.

Nesmím zapomenout na své působení v souboru Jitřenka - zde jsem zpíval basový part.

Od srpna roku 2003 hrají v CM Grajcar na kontr - dodnes. O rok později nám nabídl spolupráci manager Petra Bendeho, Luboš Dener. Zaujalo jej spojení cimbálové muziky s rockovou kapelou. S kapelou Petra Bende jsme na pódiu doprovázeli velké množství umělců naší hudební scény. Za všechny budu jmenovat J. Laufra, I. Czakovou, P. Helana, L. Semelku, V. Příhodovou, R. Horkého, R. Dragouna, B. Matuše... Některé umělce jsme požádali o spolupráci na našich CD. Spolupráce trvala celých třináct let. Každé Vánoce jsme hráli vánoční turné cca 20 koncertů.

Jeden z nezapomenutelných koncertů jsme odehráli s kapelou P. Bende v pařížské Invalidovně, v chrámu svatého Ludvíka, kde je pohřben Napoleon Bonaparte.

V roce 2016 měl Grajcar možnost reprezentovat český folklór v Dubaji.

V loňském roce jsme absolvovali třináct koncertů s kapelou KRYŠTOF po českých zámcích. Hráli jsme společně autorské písně Richarda Krajča. Jsem rád, že mohu hrát s výbornými muzikanty a lidmi dodnes.

Robert Šíbl

Životopis Robert Šíbl

Moje hudební amatérská kariéra začala na ZŠ v Kobylí, asi tak v 6. třídě, kdy se zakládala v kobylském JZD mládežnická dechová hudba pod vedením pana Hamana. Přestože to bylo jen takové domácí hraní, byl to ten základní krok k tomu, najít vztah k muzice.

To, jak se na klarinet hraje a cvičí, jsem poznal až na vojně u posádkové hudby. Byla to pro mě taková opožděná ZUŠ. Po vojně jsem se vrátil ke své srdečné dechové

hudbě Rozmarýnka, kterou vychoval děda Hanák. Pak následovaly další, jako Rozmařilka, Hovorané, Palavanka atd. Když jsme se vzali s mojí ženou Martinou, narodily se děti a začali jsme stavět. S dechovkou jsem skončil, nástroj prodal a nedotkl jsem se ho 13 let.

Během těchto let jsme založili pěvecký soubor Jitřenka a poté ve spolupráci s Romanem Veverkou z Velkých Pavlovic soubor Solia. Natočili jsme CD, projeli se se spoustou představení a také uspořádali naprosto ojedinělý koncert - Pod hvězdami. Ten se odehrál v Kobylí, a to i za účasti Jury Pavlici. Podařilo se nám tady poskládat díky našim kamarádům muzikantům malou filharmonii, účast byla hojná.

Následoval další projekt, a to s partou lidí, kteří založili uskupení Loutky bez nitek. Byly vytvořeny dva autorské muzikály, jejichž příběh napsal Ivo Kovařík. S nimi jsme získali několik ocenění na divadelních soutěžích.

A pak přišla nová výzva... Můj syn Jakub začal hrát s cimbálovou muzikou, která měla někdy zkoušky u nás doma. Poslouchal jsem ty harmonie a hru klarinetu a velmi mě to oslovilo. Nebylo jednoduché se rozhodnout ve 45 letech pro něco nového a začít zase od začátku. Díky dennímu cvičení, workshopům a lekcím jsem si splnil sen hrát s cimbálkou. Stal jsem se členem CM Lašár, kterým jsem dodnes už 12 let. Hrajeme nejen folklórní akce včetně Strážnice, ale také např. vystupujeme s pražským divadelním spolkem Kašpar v představení "Slovácko sa nesudí" a to po celé ČR.

S muzikou jsem zažil těžké chvíle, ale víc bylo těch krásných. Také jsem při tom potkal spoustu zajímavých, talentovaných a dobrých lidí. Rád bych také moc poděkoval své ženě Martině, která mi v této cestě byla vždy oporou.

syn Jakub - cimbalista, učitel hudby, 1996

dcera Sára - učitelka matematiky, výtvarné výchovy, extraliga stolní tenis, 1999

V naší obci Kobylí máme ještě řadu dalších hudebníků, kteří by si zasloužili zviditelnění.

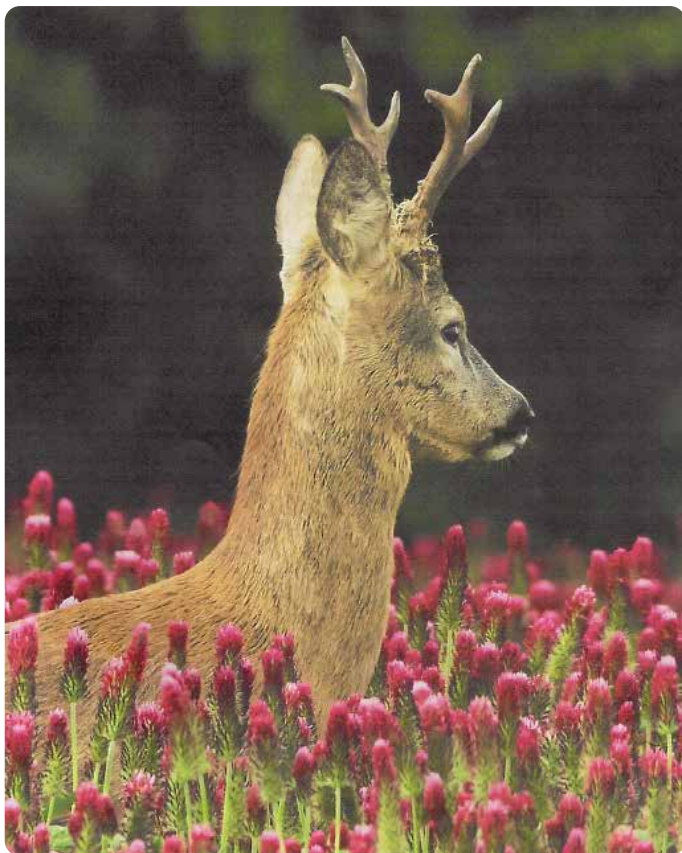
Ať už si vyhrávají pro vlastní potěchu, či v nějakých souborech, rádi bychom o nich věděli. Šíří a uplatňují jistě své získané hudební poznatky mezi svými potomky a také při dalších možných příležitostech a aktivitách. (Bylo by možné odložit skromnost?)

Jsou nám vzorem ve své píli a lásce k hudbě, také příkladem pro další mladé generace. Dnešní doba jim nabízí různé formy a možnosti uplatnění v nových hudebních žánrech.

Hudba se stala a je neodlučitelnou součástí lidského žití v průběhu všech pokolení.

*Klub přátel historie Kobylí
Pavel Svoboda, Milena Škrobáková*

Myslivecký spolek Kobylí

Vážený spoluobčané rád bych Vás seznámil s činností mysliveckého spolku Kobylí. Posláním myslivce je ochrana přírody, zvěře a živočichů v ní žijících. Je to ale také regulace stavů zvěře, která se dle zákona loví. A udržovat stavy této zvěře normovaných počtech.

O to se celá léta snažíme. Jsme ale také vázáni zákony a pokyny úřadů, které musíme dodržovat. A to k nelibosti některých lidí, kteří by chtěli nejraději všechnu zvěř vystřílet, protože jim škodí na jejich porostech. Sami však pro ochranu svých porostů moc neudělají. Jsem rád, že to v praxi takto nejde.

Je to taky o tom, že se lidé čím dál více roztahují se svými stavbami, oplocenkami a jinými zásahy do přírody a ruší a vytlačují zvěř z jejich teritorií. Ta je stresovaná a hledá útočiště v klidných místech v blízkosti obydlí a zahrad, kde je větší klid než v lese a ve volné přírodě. Protože les a příroda jsou plné cyklistů, motoristů, kteří nedodržují zákaz vjezdu, sportovců a nejvíce pánečků se svými psy, mnohdy volně pobíhajícími. Bylo by od Vás všech velmi ohleduplné, kdybyste tohle brali více na zřetel, abyste dali zvířatům v lese a v přírodě vůbec více klidu. **Zejména v měsíci květnu a červnu, kdy se rodí mláďata potřebuje zvěř klid.** Není to přece nic ta nemožné.

Náš myslivecký spolek se aktivně účastní při pořádání různých akcí v obci. Připravujeme občerstvení na putování po sklepech, Zarážení hory a Zpívání pod věží v prosinci. Jsme rádi, že nás lidé na těchto akcích navštěvují. Naši hlavní akcí jsou střelby u lovecké chaty. **Tímto bych Vás chtěl pozvat i letos na tyto střelby, které se budou konat**

24. a 25. května v lese u chaty. Budou pro vás připraveny opět myslivecké speciality a občerstvení. Budeme se těšit na vaši návštěvu.

Mezi naše stálé akce patří také pořádání dětského dne, nyní už dva roky ve spolupráci všech spolků v obci pod vedením kulturní komise naší obce.

V základní škole spolupracujeme s pedagogickými pracovníky a pořádáme přednášky o myslivosti za podpory paní Marušky Blažkové. Vždy nás potěší, že můžeme na těchto setkáních předat dětem něco o nauce o myslivosti, zodpovědět jim jejich dotazy a hlavně když vidíme, že o toto téma mají zájem a líbí se jim to.

Závěrem bych vás znovu vyzval, abyste byli k přírodě a živočichům, v ní žijícím, ohleduplní a uznalí. Neničme si krásnou přírodu a to, co v ní je. Je to jen na nás na lidech, je to o našem přístupu.

Všem vám přeji krásné zážitky v přírodě.

Vít Svoboda

Předseda mysliveckého spolku Kobylí

Velké poděkování

Ve čtvrtek 20. března zavítal do 1. třídy ZŠ pan Vít Svoboda, předseda Mysliveckého spolku Kobylí. Společně s paní učitelkou Šubíkovou se děti dozvěděly zajímavosti o naší přírodě v Kobylí. O tom, jak se myslivci starají v různých ročních obdobích o zvěř a jak se máme v lese chovat. Také zavedl řeč na tom, co kdyby potkaly nějaké zvířátko nebo mládě. Děti si prohlížely obrázky a velmi je zaujaly trofeje. Samy se ptaly na to, co je zajímavé a že to byly otázky... Na závěr jsme se domluvili s paní učitelkou, aby děti své zážitky vyjádřily na výkresy. Ty pak byly vystaveny ne dnech 12. a 13. dubna na Okresní přehlídce trofejí v Příbici. Průběžně jsou k vidění i ve vývěsní skříňce MS Kobylí. Díky. Také děkuji p. vychovatelkám a hlavně dětem z družiny za nádherné obrázky, které jsou tam též k vidění.

Marie Blažková

Pomozme Domovince: Zázemí pro péči potřebuje obnovu

Pečovat o své blízké je nádherná, ale zároveň vyčerpávající úloha. Když si pečující potřebují na chvíli odpočinout nebo vyřešit důležité záležitosti, pomáhá jim Domovinka – pobytová odlehčovací služba v Němčičkách. Krátkodobě přebírá péči o seniory a osoby se zdravotním postižením, aby jejich blízcí mohli načerpat síly.

Služba je poskytována v prostorách bývalé fary. Ta byla zrekonstruována v roce 2009, vzniklo zde malé zařízení s celkovou kapacitou 12 lůžek. Všichni uživatelé zde využívají společenskou místnost, jídelnu, WC a koupelny. Uživatelé pobytové odlehčovací služby mají k dispozici 2 pokoje po 3 lůžkách a 3 pokoje po 2 lůžkách.

„Zajišťujeme krátkodobou pobytovou službu pro poskytnutí nezbytného odpočinku, regeneraci sil a vyřízení neodkladných záležitostí pečujících. Klademe důraz na dostupnost pro všechny, kdo doma pečují o seniora nebo osobu se zdravotním postižením a potřebují čas na regeneraci nebo načerpání fyzických a psychických sil,“ vysvětluje ředitelka organizace Ilona Borýsková a dodává, že velmi často se klienti do zařízení vrací opakovaně.

Aby Domovinka tuto důležitou službu mohla poskytovat i nadále na vysoké úrovni, je nutné opravit prostory, obnovit vybavení a pořídit moderní aktivizační pomůcky. „Současné zázemí už neodpovídá dnešním standardům – některé místnosti potřebují renovaci, nábytek i technické vybavení už dosluhuje a chybí nám například interaktivní pomůcky pro trénink paměti nebo relaxační zóny pro klienty. Chceme, aby se Domovinka i nadále stala místem, kde je o klienty nejen postaráno, ale kde se cítí dobře a aktivně tráví čas. Proto se nyní snažíme získat prostředky na potřebné opravy a modernizaci,“ posteskla si ředitelka Borýsková a prosí proto o pomoc i veřejnost.

Proč je modernizace nutná?

- Komfort a bezpečí – přizpůsobení prostor současným hygienickým i bezpečnostním normám.
- Příjemné prostředí – hezké a útulné prostředí podporuje psychickou pohodu klientů.
- Aktivizační pomůcky – moderní pomůcky pomáhají udržet mentální i fyzickou kondici.
- Podpora pečujících rodin – kvalitnější služby znamenají větší pomoc těm, kdo se o své blízké starají.

Jak můžete pomoci?

- Finanční podpora – příspěvím na renovaci a vybavení
- Hmotné dary – pomůcky pro aktivizaci, nábytek, hygienické potřeby a čisticí prostředky.
- Dobrovolnictví – pomoc s úpravou prostor, pořádání aktivit pro klienty i akcí pro veřejnost.

Každá pomoc má smysl! Pokud chcete podpořit obnovu Domovinky a pomoci nám zkvalitnit péči, neváhejte se ozvat. Společně můžeme vytvořit lepší místo pro ty, kdo ho potřebují.

www.domovinka.nemcicky.cz, www.facebook.com/nasedomovinka

Email: pomocdomovince@nemcicky.cz, tel.: 776 234 202

QR Platba

Máš jasno v tom, jak třídit vysloužilé elektro?

Otestuj své znalosti, zkus náš kvíz a třeba se dozvíš něco nového.

1 Proč se vysloužilá elektrozařízení třídí a nepatří do popelnice na domovní odpad?

- a) aby popelnice na domovní odpad nebyly přeplněné
- b) lze z nich využít druhotné suroviny a některá obsahují škodlivé látky
- c) chovat se ekologicky je moderní

2 Kdo v České republice sběr a recyklaci elektrozařízení zajišťuje?

- a) recyklační skřítci
- b) ministerstvo životního prostředí
- c) kolektivní systémy

3 Jak zaručeně najdeš nejbližší sběrné místo EKOLAMPu?

- a) v mapě sběrných míst na webu EKOLAMPu
- b) zeptám se sousedů, ti vědí všechno
- c) projdu se po okolí a určitě nějaké najdu

4 Kde můžeš vysloužilá elektrozařízení odložit?

- a) vedle kontejnerů na tříděný odpad
- b) ve sběrných dvorech nebo v elektroprodejnách při nákupu nových
- c) na kraji lesa nebo v příkopu u silnice

5 Jak poznáš, že elektrozařízení nepatří do normální popelnice?

- a) že se do popelnice nevejde
- b) podle symbolu přeškrtnuté popelnice na obalu výrobku
- c) podle toho, že má kabel

Zahraj si i naši hru Zrecykluj to!

ekolamp

MYSLÍME EKOLOGICKY. NA BUDOUCNOST

Správné odpovědi: 1. b, 2. c, 3. a, 4. b, 5. b

VODA • TOPENÍ • PLYN

Luboš Fiala

+420 725 355 358

info@inenergy.cz

Kobylí 636

www.inenergy.cz

KINEMATOGRAF
bratří Čadíků

FILMOVÉ LÉTO

17. 8. - 20. 8. 2025

Areál fotbalového hřiště Za Mlýnem Kobylí

Program:

- 17. 8. Nezlomní
- 18. 8. Sladký život
- 19. 8. Velký pán
- 20. 8. Žlutou žábou do země
modrého nebe

SPOLEČNOU CESTOU

Rozhovor s jubilantem otcem Tomášem Cahou, knězem v Kobyli

Náš otec Tomáš letos oslaví 50 let a ohlíží se za svou životní i kněžskou cestou.

V rozhovoru otevřeně vypráví o dětství, rozhodnutí stát se knězem i o okamžicích, které ho posílily ve víře. Jak se za ta léta změnil jeho pohled na život? Co mu přináší radost?

Odkud pocházíš, jak jsi prožil své dětství a co jsi studoval?

Pocházím z Brna, kde jsem se narodil 8. května 1975. Dětství a dospívání jsem prožil se svými staršími bratry Pavlem a Jiřím. Asi od 7 let jsem chodil ministrovat do kostela na Staré Brno, kde jsem byl pokřtěn, byl u prvního svatého přijímání a měl svou primici. Rád vzpomínám, jak jsme v době totality tajně se salesiány jezdili o letních prázdninách na tábory. Vystudoval jsem Biskupské gymnázium, i když jsem původně měl nastoupit na střední strojnickou školu. Když se však v roce 1990 otevřelo nové Biskupské gymnázium, rozhodl jsem se přestoupit. Na základní škole jsem se s náboženstvím nesetkal, protože se za komunismu nevyučovalo, ale na gymnáziu jsem to dohnal, což se mi později velmi hodilo při studiu teologie.

Kdy jsi poprvé pocítil povolání ke kněžství?

O kněžství jsem začal vážně uvažovat až ve čtvrtém ročníku gymnázia. Vnitřně jsem cítil povolání, ale nebyl jsem si jistý, jestli to zvládnu. Do naší rodiny docházel kněz, salesián P. Pavel Klimovič, který na mě měl částečný vliv a moji starší bratři mi prošlapali cestu. Nikdo mě však k ničemu nepřesvědčoval. Svě rozhodnutí jsem svěřil Bohu a čekal, zda mě biskup přijme ke studiu na kněze.

Jaké byly tvoje začátky v semináři a na co z této doby vzpomínáš?

Po maturitě v roce 1994 jsem nastoupil do Teologického konviktu v Litoměřicích, kde jsem strávil rok přípravy. Bylo to první seznámení s teologií a také čas rozlišování, zda je tato cesta pro mě ta pravá. V konviktu nás bylo přes 45 z celé republiky. Rád na tento čas vzpomínám, zažili jsme zde spoustu legrace. Po jeho absolvování jsem nastoupil na Teologickou fakultu v Olomouci a do kněžského semináře.

Měl jsi během studia pochybnosti?

Ano, měl. Proto po dvou letech v semináři jsem se rozhodl dát si rok pauzu na rozmyšlenou. Uvažoval jsem také o zasvěceném životě v klášteře Paulánů na Vranově u Brna. Strávil jsem tam několik měsíců, ale pochopil jsem, že to není moje cesta. Nešlo jen o to, že mniši nejí maso (což pro mě jako milovníka masa byl problém), ale hlavně mi nevyhovoval způsob života v klášteře. Poté jsem začal pracovat v hospici v Červeném Kostelci, kde jsem nejdříve doprovázel nemocné a později pracoval jako ošetřovatel. Byla to pro mě velmi cenná zkušenost, která mě nakonec přivedla k rozhodnutí pokračovat v přípravě na kněžství. Díky praxi v hospici jsem si vybral téma na diplomovou práci: Doprovázení nemocných v posledním stadiu života. Po pátém ročníku jsem přijal jáhenské svěcení a otec biskup mě poslal do Třebíče na jáhenský rok do kostela sv. Martina.

Jaké byly tvoje začátky jako kněze? Jaké to bylo stát poprvé před věřícími?

Bylo to krásné, ale zároveň náročné. Najednou stojíte před lidmi a máte k nim mluvit. Proto jsem si vybral na primiční oznámení citát od proroka Jeremiáše 1,6-8 „Nevím, jak bych mluvil, jsem ještě chlapec. Neříkej: Jsem chlapec. Všude, kam tě pošlu, půjdeš. Neboj se, já budu s tebou“ Stále mám v paměti své kněžské svěcení, které jsem přijal na slavnost sv. Petra a Pavla 29. června 2002, a svou první mši svatou. Bylo to tak silné, že se to z paměti nevymaže. Primici jsem slavil 6. července 2002 v bazilice na Starém Brně v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Tehdy jsem si uvědomil, jakou má Bůh odvahu, že si mě vybral.

Kde jsi sloužil jako kněz?

Moje první kaplanské místo bylo v Blansku a Adamově, kde jsem strávil dva roky. Mým farářem byl P. Jiří Kaňa, od kterého jsem se mnoho naučil a převzal. Poté jsem byl poslán na Vysočinu, do Třeště – města betlémů –, kde jsem sloužil 14 let. Kromě toho jsem měl na starosti ještě dvě farnosti, Růženou a Kostelec u Jihlavy, a byl jsem kaplanem pro mládež v děkanství. Bylo to mé první samostatné místo.

Je nějaký zážitek z tvé kněžské služby, který na tebe zanechal hluboký dojem?

V roce 2011 jsem vážně onemocněl. Díky Bohu a modlitbám mnoha lidí jsem se uzdravil. Byla to zkouška důvěry v Boha nejen pro mě, ale i pro ty kolem mě. Když se na to dívám zpětně, vidím, že to byl čas velkého učení, požehnání a prohloubení vztahů s lidmi ve farnosti. Tehdy jsem skutečně poznal sílu společné modlitby.

Jaké momenty ve svém kněžském životě považuješ za nejvýznamnější? Co ti přináší radost?

Velkou radost mi přináší, když vysluhuji svátosti a vidím, jak se lidé proměňují – například když někdo po mnoha letech přijde ke svátosti smíření a rozhodne se žít nový život. Obzvláště silným okamžikem pro mě bývá křest a biřmování dospělých o Velikonocích.

Jak se změnil tvůj pohled na život a víru od chvíle, kdy jsi se stal knězem?

Postupně jsem pochopil, že život není černobílý. Setkávám se s lidmi, kteří to nemají jednoduché, a je důležité hledat způsoby, jak jim pomoci, naslouchat jim a být s nimi. Žasnu, jak si mě Bůh i přes mé chyby dokáže použít. Je to prostě borec!

Jak trávíš svůj volný čas, když zrovna nesloužíš farnosti?

Mám rád přírodu, jezdím na kole, jsem fanoušek hokeje a rád sleduji mistrovství světa. Občas si přečtu knihu, zajdu do divadla nebo do kina s přáteli, podívám se na nějaký film.

Jak vnímáš své životní jubileum? Je to pro tebe čas k bilancování?

Nechce se mi věřit, že mi bude 50. Když se ohlédnu zpět, některé věci bych dělal asi jinak, ale jsou i situace, které bych nikdy nenaplánoval, a přesto jsem vděčný, že se staly, že Pán Bůh vše dokázal využít k dobrému. Čím dál víc žasnu, jak to do sebe všechno zapadá.

Kdybys mohl dát radu svému mladšímu já, jaká by to byla?

Neber se příliš vážně, nesrovnávej se s ostatními a neměj strach. Všechno dobře dopadne.

Co by sis přál do dalších let – osobně i ve své duchovní službě?

Mít pokoj a radost v srdci, být ku pomoci druhým, mít přátele, o které se mohu opřít a spolu prožívat chvíle a hlavně přijít do nebe.

***Milý otče Tomáši,
přejeme Vám mnoho sil
a Božího požehnání pro ná-
ročnou kněžskou službu
a do dalších let dobré zdraví,
radost, posilu pro kříže kaž-
dodenních starostí
a spoustu dobrých lidí kolem !
Vaši vděční farníci***

Pesach a Sederová večeře

S velikou chutí a radostí jsme oslavili v Komunitním centru sv. Jiří v Kobyli s některými farníky připomínku Sederové večeře, kterou slaví bratři Židé o svátku Pesach (Vysvobození z egyptského otroctví) o Velikonocích.

Nechyběly symbolické 4 kalichy, macesy, charoset, maror, bajca, chaseret, majim, z'roa, afikoman... zkrátka všechny důležité symboliky této večeře.

Stejně tak nechyběl závěrečný tanec a pár dobrých židovských anekdot.

Židovské slavení bylo srdečné, radostné a rodinné a přesně tak nám spolu bylo!

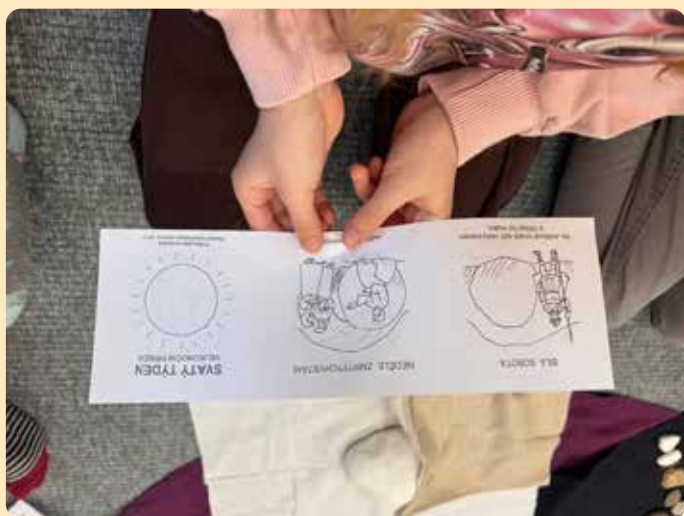
Velký Hallel :

" Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý. Jeho milosrdenství je věčné!"

Setkání dětí ZŠ Kobyly v Komunitním centru

V dubnu přijali žáci pozvání pana faráře a vydali se do komunitního centra, kde se velmi zajímavou formou seznámili s křesťanským pojetím a historií Velikonoc

Oslava svatého Jiří v Kobyli

V neděli 27.dubna jsme oslavili svátek svatého Jiří - patrona kostela v Kobyli.

Mši svatou celebroidl P. Petr Papoušek, farář v Deblíně. Slavnost umocnil krásný tematický zpěv Mužáků z Kobyli.

A když jsme osvěžili dušičku, nastal čas na hodové veselí. Na prostranství před věží bylo připraveno posezení a občerstvení, stárky nabízely hodové koláče a stárči nalévali dobré víno. Za krásného počasí k veselé náladě a tanci skvěle hrála dechová hudba Sklepanka.

Všem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu hodů sv. Jiří, děkujeme!

Noční pouť do Mikulova

K tradiční noční pouti do Mikulova se letos přidala početná skupina nováčků, jejichž jádro tvořila skupina mladých nadšenců (ve věku 13-15 let)...a ano, hádáte správně, že spolu s nimi se na cestu vydali i jejich rodiče. Naštěstí šli i zkušení poutníci noční poutě, kteří znali cestu, udávali tempo a místa přestávek.

Vyrazili jsme po obřadech Bílé soboty z Vrbice. Cesta teplou nocí pěkně ubíhala - někdo si ji krátil rozhovorem, jiný šel tiše, někdo využil čas k modlitbě...

Asi v 5 hod. jsme již byli v Mikulově, na Svatém kopečku. U kaple Božího hrobu jsme se krátce pomodlili. Před cestou domů jsme se potěšili pohledem na probouzející se Mikulov a okolní krajinu.

Soňa Čejková

Srdečně zveme

školáky, prvňáčky a učitele na požehnání při příležitosti začátku nového školního roku.

Požehnání proběhne v neděli 31. srpna při mši svaté v 11:00 hodin

v kostele sv. Jiří v Kobyli.

Přijďte si společně vyprosít Boží ochranu, sílu a moudrost do nového školního roku.

Zveme vás

na děkovnou mši svatou za letošní úrodu a při příležitosti vinobraní také požehnám všem **vinařům**.

Místo konání: kostel sv. Jiří v Kobyli

Datum: neděle 7. září 2025

Čas: 11:00 hodin

Společně poděkujeme za plody letošní vinice, našich zahrad, sadů a polí a poprosíme o Boží požehnání pro všechny, kteří se svou prací starají o vinohrady i o víno, jež je symbolem radosti a života.

Letnice, Svatodušní svátky

O Letnicích křesťané slaví **seslání Ducha Svatého na apoštoly a Marii**, shromážděné ve večeradle (Sk 2, 1-13), který posvěcuje církev jako nový Boží lid a zahajuje jeho misionářské šíření. Letnice se slaví **padesátý den po Velikonocích. Jsou vyvrcholením, naplněním Velikonoc.**

Slavíme završení dlouhého liturgického času, do něhož jsme vstoupili Popeleční středou, a vrcholí slavností daru Božího Ducha. Ti, kteří přijali Božího Ducha do svého života, mohou žít z moci odpuštění a pokoje.

Je čas na chválu Bohu za jeho úžasné dary, které také nám dává.

www.vira.cz

Báseň hodová

Hody - skvělá tradice,
těšíme se na ně velice.
Nový кроj si šijeme,
mezi chasu půjdeme.

Průvodem to začíná,
kouká celá dědina.
Obdivuje naše kroje,
dechovka nám k tomu hraje.

V pondělí je zavadka, tím končí ta pohádka.

Sofie Kolková, Lenka Mikulicová

Kobylští atleti se neztratí!

Dne 23. dubna se v Břeclavi uskutečnily okresní přebory v atletice. Z naší školy se jich zúčastnili mladší a starší žáci a žákyně spolu s jedním dorostencem. Všichni s nasazením bojovali o co nejlepší umístění v různých disciplínách.

Gratulujeme především mladší žákyni **Adéle Herůfkové** dle fotbalového slangu ke **zlatému hattricku**, čili zisku tří zlatých medailí za skok vysoký, daleký a ve sprintu na 60m!!!

Dále si velice dobře vedl **Matěj Vyhňák**, který získal ve skoku dalekém **stříbro** a k němu přidal ve finále na 60m 4. místo.

Dvě čtvrtá místa přidala i Lenka Mikulicová, a to v běhu na 300m a ve skoku dalekém.

Do finálové osmičky se dostali také: Ondřej Ostřížek, Matyáš Hasík, Zorka Kovaříková, David Vajbar a Tomáš Vajbar.

Naši školu dále reprezentovali: Kamila Vajbarová, Adéla Pavlů, Adéla Herůfková, Adam Veselý, Radovan Kočko, Jan Herzán.

Nutno ještě dodat, že do závodů se nahlásilo 240 závodníků z 19 oddílů či škol. O to jsou naše trofeje cennější...

Milena Horáková

Krajské kolo zeměpisné (geografické) olympiády

Ve středu 26. března se žák naší školy Tomáš Langer zúčastnil krajského kola zeměpisné olympiády žáků kategorie A (6. ročník základních škol a nižších stupňů gymnázií). Zde obsadil velmi pěkné 10. místo. V samotné soutěži musel prokázat své znalosti ze tří oblastí:

První se týkala práce s atlasem, kdy např. k daným zeměpisným souřadnicím je třeba přiřadit řeky ve světě a zároveň charakterizovat okolní vegetační pásma. Dále pak se rovněž ověřovaly znalosti o změnách času při cestování z jedné polokoule na druhou... Při práci bez atlasu bylo třeba vědět, co znamenají různé značky a vysvětlivky, které bývají součástí tzv. legendy mapy a díky nimž víme, co se v daných místech nebo oblastech nachází.

V praktické části by měl soutěžící prokázat, že dokáže třídit, zpracovávat a analyzovat údaje a zároveň formulovat svůj vlastní názor – letos se to týkalo (mimo jiné) i klimatické změny.

Sám Tomáš říká, že i když je spíše matematik, tak účasti v olympiádě získal nové zkušenosti a poznatky nad rámec běžné výuky zeměpisu, které se v dalším životě budou určitě hodit.

Vít Damborský

Matematický klokan

V březnu proběhlo školní kolo, zde jsou výsledky:

Kategorie Cvrček (2. a 3. třída)

1. Julie Matasová 67 bodů
2. Karolína Poulíková 58 bodů
3. Beáta Křížová 57 bodů
- Anna Křístková 57 bodů

Kategorie Klokánek (4. a 5. třída)

1. Vojtěch Komosný 82 bodů
2. Patrik Češek 74 bodů
3. Theodor Vacek 73 bodů

Kategorie Benjamín (6. a 7. třídy)

1. Tomáš Langer 85 bodů
2. Alžběta Vahalová 82 bodů
3. Tomáš Vajbar 74 bodů
4. Leontýna Hošková 64 bodů

Kategorie Kadet (8. a 9. třídy)

1. Iva Kovářová 79 bodů
2. Šimon Havelka 64 bodů
3. Václav Ullmann 61 bodů

Vítězům gratulujeme!

Pavla Jamborová

Vídeň 2025 – Za kulturou i zábavou

V pátek 2. května jsme se v hojném počtu 114 žáků 7.- 9. ročníku a 10 pedagogů vydali na tradiční výlet do rakouské metropole. Naši první zastávkou byl ikonický architektonický skvost – dům navržený světoznámým rakouským umělcem Friedensreichem Hundertwasserem. Jeho netradiční styl a barevnost zaujaly každého z nás.

Poté jsme se prošli městským parkem, kde jsme obdivovali nejen zlatou sochu Johanna Strausse, ale i slavné květinové hodiny. Krátká procházka uprostřed zeleně byla příjemným zpestřením celého programu.

Následoval rozhod v historickém centru města, během kterého měli žáci možnost ochutnat místní speciality, nakoupit suvenýry nebo si jen užít atmosféru vídeňských uliček.

Závěr výletu již tradičně patřil návštěvě zábavního parku Prater. Každý si zde přišel na své – od milovníků adrenalinu až po ty, kteří si dali přednost výhledu z obřího ruského kola.

Věříme, že si žáci den ve Vídni užili naplno a odvezli si domů spoustu zážitků. Už teď se těšíme na další ročník a nové dobrodružství!

Lenka Varmužová

Vídeň očima žáků

...Nejlepší byly automaty a druhé nejlepší obchod Douglas, kde byly drahé voňavky a my jsme se všude našplíčili. V Prátru jsme byli na volném pádě a báli jsme se, ale ostatní se báli tak moc, že tam ani nešli. A byl to nejlepší výlet za tenhle rok.

(Lukáš Otáhal)

...Mně se nejvíc líbilo metro a Prátr. Chtěla bych, aby něco podobného bylo i v Česku. Metro se mi líbilo, protože bylo čistější než v Praze.

(Pavlína Brtevníková)

...Ve Vídni jsem byl poprvé, takže jsem pořádně nevěděl, co tam bude. Jeli jsme 13 zastávek metrem a velice se mně to líbilo, ale přišlo mi divné, že nejelo jenom pod zemí, ale i nad zemí. V Prátru se mi líbily motokáry, protože byly na benzín, ale nelíbilo se mně, že nemohly couvat.

(Vojtěch Pokorný)

...Nejlepší na našem výletě bylo vyšlápnout si na věž po 345 schodech, protože nahore byl hezký výhled na celé město. Šli jsme nahoru asi 20 minut, protože jsme museli pouštět ty, co šli dolů, a když jsme šli dolů, tak jsme zaseli museli pouštět ty, co šli nahoru. Ten chrám, na kterém byla ta věž, se jmenoval Stephansdom.

(Jakub Horák)

...Nejhezčí bylo to město, krásné domy a krásný park, který mi spíše připomínal zámeckou zahradu. Byl tam klid a lidé tam chodí obědvat. Ráda bych si prošla znovu celou Vídeň. Hodně se mi líbilo i to, že tam všichni chodí hodně hezky oblečení.

(Ema Hájková)

... Hundertwasserhaus je krásný, barevný, s hodně rostlinami. Je to takové přírodní. Chtěla bych ho vidět i zevnitř, ale to bohužel nešlo, protože jsou tam byty. V Hundertwasser village byly malé obchůdky, sice drahé, ale krásné.

(XY)

...Byla jsem na tolika kolotočích, že i když jsem už seděla na trávě, svět se mi dál točil. Strašidelný dům splnil svůj účel. Strach jsme zabíjeli zpěvem lidových písní (doporučuji, funguje to dobře). Na Black Mambě jsem byla dokonce dvakrát (a nelituji). Kluci byli máčky (nepřekvapuje mě to), tak křičeli nejvíc. Byla jsem ještě na spoustě dalších kolotočů. Peněženka plakala, možná spíš hystericky brečela. Ale nelituji toho. Cesta zpátky byla poměrně únavná, museli jsme zpracovat všechno, co jsme na výletě viděli a zažili.

(Doubravka Kočková)

...Já jsem byla třeba na Black Mambě, taky na laser dráze, kde jedete velkou rychlostí, ale nevidíte kam, protože je tam tma a jen pár laserových světel.

(Zorka Kovaříková)

...Vzkaz pro všechny, kdo rádi cestují: Vydejte se do Vídně, mají tam krásnou přírodu a architekturu.

PS: Mockrát děkuji učitelům, paním asistentkám a učitelkám za úžasný výlet.

(XY)

Časně ráno jsme vstávali,
do autobusu jsme nasedali.
Cestou jsme si zpívali,
foťáky jen cvakaly.

Cesta do Vídně rychle utekla,
pak jsme zamířili do metra.
I když tam bylo zas nacpáno,
o jízdenky bylo postaráno.

U Hundertwasserhausu jsme zastavili,
před fontánou jsme se vyfotili.
Nikdo tam žádnou rovnou křivku nenajde,
tak si to žádný učitel matiky nepřeje.

V krásném zeleném parčíku
dali jsme si svačinku.
Prater jsme pak navštívili,
ve fotobudce se vyfotili.

Lenka Mikulicová, Sofie Kolková

Škola jela do Vídně,
řízky máme k svačině.
Na Prátr se těšíme,
na Black Mambě křičíme.
Motokáry startujem,
Bubble tea si vypijem.
Mekáč jsme si koupili,
Vídeň jsme si užili!

XY

Děkujeme!

Výlet do Vídně zas byl,
opravdu se podařil.
Jako první na řadě
obří dům, celý v barevné parádě.
Městský park – druhý v pořadí,
každý tam rád dovádí.
Potom pěšky dlouhou trasou
na ulici tuze krásnou.
Kärntner StraÙe nás čekala,
o peníze nás obrala.
Do Prátru metrem jsme dojeli,
autobusem z něj pak odjeli.
Vzpomínky jsme vytvořili,
v hlavách se nám uložily.
Bylo to fakt povedený,
škoda, že už naposledy.

Barbara Ovesná

Budoucí prvňáčci se setkali se svými patrony

S blížícím se termínem zápisu do první třídy nastává pro předškoláky vzrušující období plné očekávání. Aby jejich vstup do školního světa byl co nejpříjemnější, chodí je již tradičně navštívit žáci 8. tříd – jejich budoucí patroni, kteří jim v příštím roce pomohou s prvními školními krůčky.

Ve školce děti spolu s paní učitelkami připravily pro starší spolužáky pestrý program plný her a aktivit, při nichž nechyběla spousta smíchu a zábavy. O pár dní později na oplátku navštívili školu i budoucí prvňáčci. Patroni jim hrdě ukázali školní prostředí – od jejich budoucí třídy přes tělocvičnu, až po družinu a jídelnu. Velkým zážitkem byla i návštěva současné první třídy, kde jim prvňáčci předvedli, jaká písmena už dokáží přečíst a do kolika umí napočítat. Společně si pak vyzkoušeli modelování písmen z plastelíny. Na závěr si všichni společně zaspívali a užili si příjemné chvíle.

Nejen předškoláci odcházeli plni dojmů – i patroni se s nostalgií vrátili do své někdejší první třídy a setkali se se svou bývalou paní učitelkou. Tento jedinečný program ukázal, že škola, to není jen učení, ale také přátelství a vzájemná podpora.

Lenka Varmužová, tř. uč. 8.A

Zápis do 1. třídy

Dne 9. dubna proběhl na naší škole zápis do 1. třídy. Již o měsíc dříve však začaly přípravy. Pomáhala celá škola. Např. my osmáci jsme pro naše malé svěřence vytvořili námořnické čepičky, devátáci do fotokoutku vyrobili kulisy v pirátském stylu a děti ze školní družiny připravily dárečky. Většina z nás se s našimi dětmi neviděla poprvé. Dva týdny před zápisem jsme byli na návštěvě v mateřské školce, kde jsme si byli vzájemně představeni. Děti nám ukázaly, jaké tam mají hračky, paní učitelky připravily různé hry, při nichž jsme se více seznámili. Další týden přišli předškoláci k nám do školy, kde pro ně byla připravena prohlídka školy, ale hlavně prvního stupně. Nejdříve jsme zavítali do 1. třídy, aby věděli, na co se mohou další rok těšit. Následovala 3. třída, kam se děti přišly podívat na svou budoucí paní učitelku. Druhou hodinu jsme strávili venku a hráli různé hry ve skupinkách. Jakmile děti odcházely, každý z nás dostal od nich krásný obrázek.

Nastal den D. Já osobně jsem se velice těšila. Letošní téma zápisu byli piráti a námořníci. Můj prvňáček je Anetka. Když přišla, dostala ode mě námořnickou čepičku, jmenovku a plán zápisu. První stanoviště bylo v tělocvičně, kde děti prošly opičí dráhou. Na dalším stanovišti si rozstřihly obrázek a následně ho poskládaly, pak dostaly rybičku a podle pokynů ji pokládaly na různá místa na obrázku. Tam se např. ukázalo, kdo je pravák a kdo levák. Na třetím a čtvrtém stanovišti si děti vyzkoušely, jak funguje interaktivní tabule, a pojmenovávaly geometrické tvary a barvy, paní učitelky

zjišťovaly, jestli předškoláci umí správně vyslovovat např. Ř, L nebo R. Páté stanoviště bylo důležité hlavně pro rodiče, ve třídě totiž sešel pan ředitel s paní zástupkyní. Předškoláci tam dostali klíčenku od svého patrona, zatímco rodiče podepisovali různé papíry. Pak jsme si společně prohlédli družinu a také

jídelnu, kde děti rozeznávaly a také ochutnávaly ovoce a zeledninu. Nakonec už jen ve fotokoutku památeční foto s rodiči a rozloučení s námi-patrony.

Ovšem neviděli jsme se naposledy, ještě nás čeká Den dětí, na který se moc těším, protože budeme trávit společně celý den. Doufám, že si zápis do 1. třídy předškoláci užili stejně jako my.

Veronika Lejsková

...My jsme s tím mým prvňáčkem byli dřív i na chatě, takže ho znám už dlouho. Na zápisu jsem mu dal čepičku, kterou jsem mu vytvořil, a pak jsme se spolu vyfotili. A hurá na úkoly. V tělocvičně měl překonat opičí dráhu. Je sportovec, takže s tím neměl problém. Dále musel ukázat, jak umí mluvit, stříhat, počítat, poznávat tvary, strany a barvy. Přišlo mi to jako pár minut, byli jsme opravdu rychlí. Zápis jsem si opravdu užil.

XY

...Letos byl zápis ve stylu pirátském, celá škola byla proto vyzdobena obrázky pirátů, majáky a loděmi a loďkami různých velikostí. Naše třída na zápis chystala klíčenky se jmény (přes 3D tiskárnu) v informatice a ve výtvarce jsme dělali námořnické čapky.

Můj prvňák se do školy už moc těší a určitě není jediný. Nemůže se dočkat. Dobře to vím, protože jsme sourozenci.

David Prášil

Moc se mi líbila výzdoba - všechny ty obrázky a lodě, do kterých se dalo i nastoupit. Úplně jsem zapomněl, že jsem ve škole. Moc mě bavilo být u zápisu - tentokrát na druhé straně. A za chvíli už budu svého prvňáčka vodit do školy.

Tadeáš Zlatník

Naše předškolačka Tereška nám vyprávěla, že chce být jednou baletka nebo mažoretka. U zápisu zvládla všechny úkoly na jedničku. Je to moc milá a šikovná holčička a těšíme se, až jí budeme pomáhat. Věříme, že školu zvládne tak dobře jako ten zápis.

Bára Mikulicová, Elen Grabková

...My jsme s tím mým prvňáčkem byli dřív i na chatě, takže ho znám už dlouho. Na zápisu jsem mu dal čepičku, kterou jsem mu vytvořil, a pak jsme se spolu vyfotili. A hurá na úkoly. V tělocvičně měl překonat opičí dráhu. Je sportovec, takže s tím neměl problém. Dále musel ukázat, jak umí mluvit, stříhat, počítat, poznávat tvary, strany a barvy. Přišlo mi to jako pár minut, byli jsme opravdu rychlí. Zápis jsem si opravdu užil.

XY

...Letos byl zápis ve stylu pirátském, celá škola byla proto vyzdobena obrázky pirátů, majáky a loděmi a loďkami různých velikostí. Naše třída na zápis chystala klíčenky se jmény (přes 3D tiskárnu) v informatice a ve výtvarce jsme dělali námořnické čapky.

Můj prvňák se do školy už moc těší a určitě není jediný. Nemůže se dočkat. Dobře to vím, protože jsme sourozenci.

David Prášil

Moc se mi líbila výzdoba - všechny ty obrázky a lodě, do kterých se dalo i nastoupit. Úplně jsem zapomněl, že jsem ve škole. Moc mě bavilo být u zápisu- tentokrát na druhé straně. A za chvíli už budu svého prvňáčka vodit do školy.

Tadeáš Zlatník

Naše předškolačka Tereška nám vyprávěla, že chce být jednou baletka nebo mažoretkou. U zápisu zvládla všechny úkoly na jedničku. Je to moc milá a šikovná holčička a těšíme se, až jí budeme pomáhat. Věříme, že školu zvládne tak dobře jako ten zápis.

Bára Mikulicová, Elen Grabková

A co na to děti?

...Nejvíce se mi líbila morseovka a tajná zpráva, kde bylo napsáno, že nás možná čeká nějaké překvapení. A tajenka, kde bylo na konci napsáno: Jiří Žáček. Ještě se mi líbila pohádka Ošklivé káčátko, kterou nám četla paní učitelka.

(Anička Křístková)

...Luštili jsme slova a naše paní učitelka nám četla pohádku o ošklivém káčátku. A taky jsme luštili morseovku a hádanky. A čekalo nás tajné překvapení.

(Nikolka Otáhalová)

...Plnili jsme různé úkoly a nakonec nás čekal poklad. A hodně jsme se napapali.

(Patrik Hotový)

Noc s Andersenem

- je mezinárodní akce, při níž knihovny, školy nebo kluby v Čechách, v Evropě, ale i v zámoří jednou ročně, vždy ve stejný čas, otevírají své brány také v noci, aby děti mohly naslouchat čtení pohádek. Je spojena s výročím dánského pohádkáře H. Ch. Andersena a s Mezinárodním dnem dětské knihy. Letošní 25. ročník připadl na pátek 28. března a byl věnován básníku a spisovateli Jiřímu Žáčkovi. V Kobylské knihovně se sešli žáci třetí třídy, aby spolu strávili pohádkové odpoledne. Ve třídě ještě děti napsaly na pohlednice pozdravy a vzkazy Jiřímu Žáčkovi.

Alena Hochová

Neměli bychom zapomínat...

U příležitosti letošního 80. výročí osvobození naší vlasti, přímo v den, kdy bylo osvobozeno Kobylí, navštívila naši školu paní Blanka Hrabalová, aby žákům 3. a 4. ročníku tyto události přiblížila. A že vyprávěla poutavě, děti nejen poslouchaly, ale také přemýšlely a ptaly se.

...Vyprávěla nám o bojích v lese, ale i některé vtipné příběhy. Např. když se jedna rodina schovala do sklepa a tam uslyšeli nějaké zvuky. Mysleli si, že už se válčí, tak se táta šel podívat ven a našel tam kačenu, jak zobe kukuřici. Určitě to nebylo lehká doba.

Patrik Češek

...Paní Hrabalová nám vyprávěla, jak bylo osvobozeno Kobylí 14. dubna roku 1945. Povídali jsme si o bombách a zbraních. Dokonce tu byla dvě letiště (jedno u JZD, druhé u mokřadů), rozbité tanky a nášlapné miny. Určitě to nebylo jednoduché.

Mikuláš Lanžhotský

...Paní Hrabalová nám vyprávěla o tom, jak dlouho šli ti vojáci. Prý že šli z Ukrajiny až k nám.

Sofie Čechová

...Vyprávěla, jak vojáci bojovali, že nejvíce se bojovalo v lesích a nejvíce byla bombardovaná ulice Zelničky a lidé se schovávali do bunkrů a do sklepů.

Michal Hutter

...Povídala nám o druhé světové válce v Kobylí a o osvobození Kobylí. A jak se tu tenkrát žilo. A říkala nám, že do Kobylí přišlo přes 500 000 rudých vojáků. A že jí jeden starý pán říkal, že se jednou zavřeli do sklepa a nebyl tam jen on, byli po skupinkách. A jednou tam slyšeli střelení z kulometu, tak tatínek se tam šel kouknout a uviděl tam kachnu, která bouchala do železa.

Jasmína Fikrlová

...Vyprávěla o tom, jak se lidé schovávali do sklepů, jak tudy procházeli vojáci Rudé armády a o tom, že pořád zde můžeme najít pozůstatky z války. Miny, bomby, zbraně.

Theodor Vacek

...Zajímalo mě to.

Jakub Silný

Svoboda přijela na koních

Akce „Krvavé jaro“, která se konala k připomenutí 80. výročí konce 2. světové války na jižní Moravě, byla zahájena v úterý 22. 4. v Hruškách na Břeclavsku. Následoval přesun armád po vytyčené trase Moravský Žižkov, Velké Bílovice, Vrbice, Kobylí, Morkůvky, Sokolnice, Křenovice, Slavkov u Brna, Brno. V Brně na Špilberku proběhla v sobotu 26. 4. akce „Hvězdy nad Brnem“, v neděli pak velká bitevní rekonstrukce bojů o město v dubnu 1945.

Kozáci, přecházející z Kobylí přes les do Morkůvek, se zastavili u pomníčku rudoarmějců. Přišlo se na ně podívat i několik dětí ze školy.

Alena Hochová

Den Země v Ekocentru Trkmanka

Sváteční den pro naši Zemi strávili ve Velkých Pavlovicích všichni naši žáci 1. stupně. O své zážitky se s námi podělili čtvrtáci.

Dne 22. dubna jsme navštívili ekocentrum. Různými aktivitami jsme zkoušeli například třídit odpadky, poznávat život zvířat, učit se pečovat o rostliny. Dověděli jsme se něco o významu vody a o zemské přitažlivosti. Nejvíce mě bavilo si vyzkoušet, jaké to má krtek, když je skoro úplně slepý.

Michal Hutter

Dělali jsme různé aktivity, abychom si zkusili život různých zvířat a jak můžeme chránit přírodu. Chtěl bych, aby si lidé víc vážili přírody a chránili ji.

Theodor Vacek

Nejvíce se mi líbilo, jak jsme chodili na chůdách. Bylo to těžké, ale byla to zábava.

Filip Polášek

Bavilo mě, jak jsme dělali balanc s míčky. Jeli jsme vlakem. Moc se mi to líbilo.

Sofie Čechová

Vím, že mám chránit přírodu před odpadky.

Hynek Vajbar

Nejvíce se mi líbilo skákání přes švihadlo.

Jakub Silný

KAŽDÝ STROM SE POČÍTÁ ...

V pátek 25. dubna žáci z Brumovic a Vrbice (6. roč.) , kteří v současné době navštěvují Základní školu v Kobyli, vysadili v Brumovicích (podél „panelky“ a v areálu mateřské školy) 19 stromků. Rozhodli se tak u příležitosti Dne Země, aby alespoň svým malým dílkem přispěli ke zlepšení životního prostředí. Se svým záměrem nejprve seznámili starostu obce – pana Rudolfa Kadlece, jenž projevil nevšední vstřícnost a ochotu. Aby ne, když viděl u mladých chuť do práce spojenou se zvelebením obce!!! Nejenom, že sehnal stromky, ale sám se rovněž podílel na technickém zajištění výsadby.

Po práci jsme se odměnili opékáním špekáčků.

A od pana starosty pak - jako poděkování - každý účastník dostal malý dárek.

... a pane starosto, velký DÍK i Vám !!!

... a zalívat !!!

Vít Damborský, třídní učitel 6. B

Výlet do pravěku

V pátek 11. 4. se žáci **7.B** vydali na dobrodružnou cestu časem. Do dávné minulosti lidstva jsme se přenesli při návštěvě pavilonu Anthropos v Brně. Během exkurze jsme se seznámili s nejstaršími dějinami osídlení Moravy a evropského kontinentu, obdivovali jsme pravěké umění a poznali, jaké nástroje a "technologie" lidé tehdy používali.

Výstava nás zaujala nejen bohatými exponáty, ale také příběhy o každodenním životě pravěkých lidí. Dozvěděli jsme se například, jak vznikaly jeskynní malby nebo jak vypadaly první zbraně a nástroje z kamene.

Počasí nám přálo, a tak jsme si kromě návštěvy muzea užili i příjemnou cestu a společný čas mimo školní lavice. Celý výlet byl tedy nejen poučný, ale i zábavný.

Velké poděkování patří společnosti **AXIMA, spol. s r.o.**, která náš výlet podpořila sponzorským darem. Děkujeme!

Pavla Jamborová, třídní učitelka 7. B

Prvňáčci měli návštěvu

20. března zpestřila výuku našim prvňáčkům milá návštěva - pan Vít Svoboda z místního mysliveckého spolku a paní Marie Blažková. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí o myslivosti a o životě zvířete v lesích i na polích.

Své velmi poutavé povídání nám pan Svoboda obohatil ukázkami obrázkových knih a různých druhů paroží.

Moc děkujeme jemu i paní Blažkové a těšíme se na další setkání.

Prvňáčci a paní učitelka Miroslava Šubíková

Jaro v družině

Den Země

Děti se zábavnou formou, tzv. šifrovací hrou, seznámily s pravidly ekologického chování a naučily se, jak správně třídit odpad. Karty s otázkami byly rozmístěny na školním hřišti. Písmeno se správnou odpovědí si zapsaly do šifrovací karty a na konci vyluštily tajenku, která zároveň vyjadřuje smysl této akce - STARÁME SE O NAŠI PLANETU.

MAMI, TATI, POJĎ SI SE MNOU HRÁT!

To, že si dospělí umějí také hrát, předvedli rodiče na společné akci se svými dětmi jednoho květnového odpoledne. Děti rodiče naučily své oblíbené stolní hry. Kreativitu předvedly při stavbách z lega, bohatou fantazii zase při modelování a kreslení. Proběhl i turnaj ve stolním fotbale. Odpoledne uteklo jako voda a líbilo se rodičům i dětem.

Vychovatelky ŠD

...Paní vychovatelka nám dala pozvánku na Mami, tati, pojď si hrát. Byla jsem šťastná, a tak jsem požádala maminku, aby přišla. První jsme hrály nějakou hru a potom jsme si hrály s legem. Maminka nám postavila gauč s televizí. Potom jsme šly do klidové zóny.

Adina Janošková

...Včerejšek byl moc moc krásný. Líbil se nejen mně, taky mámě a tátovi. S mámou jsem si zahrál UNO a s tátou stolní fotbálek.

Tomáš Petlák

Turnaj ve vybíjené

V pátek 14. března se v naší škole konal turnaj ve vybíjené mezi školami Bořetice, Brumovice, Kobylí. Měla tu být i Vrbice, ale ta odpadla kvůli nemoci.

Čekali jsme, že to bude hodně těžké. Jako první jsme hráli proti Bořeticím a lehce jsme vyhráli. Potom proti Brumovicím, to jsme taky vyhráli, ale už to bylo těžší. Ale stejně jsme vyhráli, protože jsme silní. Takže nakonec pohár zůstal doma. Bořetice byly na druhém a Brumovice na třetím místě.

Moc se nám to líbilo !

žáci 5. třídy

McDonald's Cup

Dne 10. 4. si čtvrtáci a pátáci jeli zahrát fotbal do Hustopečí, kde se konalo okrskové kolo McDonald's Cupu. Letos se v základní skupině potkali s týmem z Velkých Němčic a Zaječí. Přes velké úsilí všech hráčů, kdy jeden zápas prohráli a druhý vyhráli, nakonec obsadili v základní tabulce nepostupové místo.

Děkujeme za podporu a pomoc TJ Sokol Kobylí a za trenérské rady panu Josefu Kaňovi.

Světlana Tesáková, Bedřiška Marečková

Vybíjená ve Velkých Pavlovicích

V pátek 2. 5. se naši žáci 4. a 5. třídy zúčastnili přátelského turnaje ve vybíjené, který uspořádala ZŠ ve Velkých Pavlovicích. Na třetím místě skončily Bořetice, druhé místo zůstalo ve Velkých Pavlovicích. Zlatý pohár za první místo si odvezly děti z Kobylí. Za krásný výkon patří všem hráčům velká pochvala.

Světlana Tesáková

Okresní přebor škol

V pátek 4. 4. 2025 se ve sportovní hale ve Valticích uskutečnil okresní přebor škol v basketbale chlapců 6. – 9. třídy. Po dobrých výkonech naši žáci obsadili 6. místo.

Alena Sovadinová

Slunce nad vinicemi nám zaskvítilo! (Úspěch našich výtvarníků)

Výtvarné soutěže jsou skvělou příležitostí pro mladé talenty vyjádřit se prostřednictvím umění a ukázat svou kreativitu. Jednu takovou, letos na téma „Kouzlo přírody: Slunce nad vinicemi“, uspořádala Místní akční skupina (MAS) Hustopečsko. Téma soutěže bylo inspirováno krásou a atmosférou jihomoravských vinic, jedním z nejcharakterističtějších prvků krajiny zdejšího regionu.

Do soutěže se zapojilo celkem 20 žáků z naší školy. Jejich úkolem bylo vytvořit výtvarná díla zachycující jedinečnou atmosféru vinic při západu nebo východu slunce. A povedlo se. **Sára Procházková** získala **první místo**, **druhé** obsadila **Denisa Švecová**.

Vítězkám blahopřejeme a všem našim žákům, kteří se soutěže zúčastnili, děkujeme za krásné práce a vynaložené úsilí.

Díky tomuto úspěchu se naše škola stala součástí pozoruhodného projektu, který podporuje nejen umělecké nadání, ale i propojení školy s regionálními aktivitami. Těšíme se na další příležitosti.

Petr Horáček

Minifotbal

V pondělí 12. 5. se družstvo našich chlapců z 8. a 9. ročníku zúčastnilo okresního kola v minifotbale. Do turnaje se přihlásilo celkem 10 základních škol. Po vítězství v pětičlenné skupině (bez obdržení gólu!) jsme bohužel v boji o postup do finále prohráli 1:3 se ZŠ Komenského Hustopeče. Nakonec klukům došly síly i v souboji o bronz se soupeři z Lanžhota. Po prohře 0:3 si tak vezou domů krásné 4. místo. Gratulujeme.

Petr Horáček

Moc slova

Žáci šestého a osmého ročníku se v rámci preventivního programu zúčastnili etických dílen s názvem Moc slova. Cílem tohoto setkání bylo uvědomění, že slova jsou skutečně mocnými nástroji (v kladném i záporném smyslu) a že bychom s nimi v tomto ohledu měli nakládat – komunikovat – s druhými spíše rozvážně a uvědoměle než lehkomyšlně či příliš emocionálně.

Děti:

Zamýšleli jsme se a následně diskutovali nad několika příběhy, v nichž „pouhá slova“ pomohla. Dokázala rozjasnit den slepci nebo zabránit zraňující šikaně namířené vůči handicapovanému chlapci. Hledali jsme důvody, proč používáme nadávky, pomlouváme druhé, posmíváme se nebo lžeme. Zvažovali jsme, nakolik je siláctví důsledkem strachu z odhalení vlastní slabosti. A také jsme si prostřednictvím skupinových aktivit vyzkoušeli, jaké to je spolupracovat a najít společnou strategii k dosažení cíle, ať už slovně, nebo beze slov.

Vyslechli jsme příběh o babičce ve vlaku, zhlédli video o Nicku Vujicicovi, člověku bez končetin, a na základě toho si povídali o lžích, vulgarismech a pomluvách.

V neposlední řadě jsme se také seznámili s poradenskou aplikací Zeptej.se, díky které můžeme moci slova využít ve svůj prospěch. Najdeme zde odpovědi na otázky týkající se rodiny, školy, kamarádů, ale třeba i lásky.

Dvouhodinový program proběhl ve velmi příjemné a poučné atmosféře.

Zpětná vazba

Na konci programu vyplnili žáci dotazník. Co je zaujalo, co si chtějí pamatovat, co mohou využít ve svém životě? Objevily se tyto odpovědi:

6.A

-Zaujalo mě téma posmívání a pomluvy, lhaní.

-Zajímavý program, povídání, zábava. Chci si pamatovat: co můžu říkat, jaké je to pro ostatní. Můžu využít: nepoužívat sprostá slova!

-Můžu využít - sílu (v čem je síla). Zaujalo mě, jak všichni spolupracovali.

-Chci si pamatovat a využít všechno a přemýšlet o tom, co vypustím z pusy.

-Nemluvit sprostě, neříkat urážky. Mám přemýšlet nad tím, co řeknu.

8.B

-Budu používat slovo traktor místo nadávek.

- Jak se zbavit sprostých slov? Budu říkat náhodná slova místo těch sprostých.

-Zaujala mě šikana a pomluva. Chtěla bych si odnést to, jak se tomu postavit. Využiju asi rady, jak zastavit pomluvy a šikanu.

-Zaujaly mě pomluvy, chci si pamatovat, že nemusíme mluvit jenom slovy, můžeme využít "dobrá slova", že když se pomlouvá, tak z toho vyleze něco, co není pravda.

-Zaujaly mě aktivity se spolužáky a neverbální komunikace, chci si pamatovat – lhát se má co nejméně. Bylo to fajn.

- Zaujal mě příběh s babičkou, chci si pamatovat, že vulgární slova se dají zlepšit, že mimika, tón hlasu a další vypovídá o tom člověku víc, než o čem vlastně mluví, že je to takový první dojem. Myslím si, že to bylo užitečné, a děkuji za to.

Šárka Kubíková

Vážme (si) slova aneb Slovo má lehkost větru a sílu hromů

Žijeme v době, kdy pouhých pár slov může mít takový dopad, že se navždy zapíše do učebnic dějepisu. Kdokoliv z nás může založit politickou stranu a s dostatkem hlasů dostat celou zem na starost. Bylo to tak vždy? Jsou slova opravdu tak mocná? Abychom si tyto otázky zodpověděli, musíme se podívat na historii slova od jeho úplného začátku.

Už naši dávní předci využívali různé zvuky tvořené ústy k základnímu dorozumívání. Ke slovům měly sice stále daleko, ale společně s gesty jim pomáhaly při lovu, sběru, stavbě přibytků a výrobě nástrojů. S příchodem prvních kmenů vznikla i potřeba mít velitele a náčelníky. Ti byli často vybíráni ostatními členy. To je důkaz, že už tak dávno lidé mohli činit velké změny pouhými slovy.

Starověcí Řekové tohle dotáhli na ještě vyšší úroveň, když vynalezli demokracii, politickou ideologii, v níž mají slova všeho lidu stejnou váhu a dopad. Toto byl ten bod, kdy i úplně obyčejný člověk dostal možnost konečně učinit změnu a částečně rozhodovat o své zemi.

A dnes? Koho jiného bych měl při mluvení o moci, dopadu a váze slov v dnešní době zmínit, než třeba Gretu Thunberg, mladou švédskou dívku, která po zjištění stavu planety začala bojovat za ochranu životního prostředí. Pár slovy nejen změnila svět, ale stala se idolem pro mnoho mladých lidí a ukázala, že ať už jste bohatí, či chudí, mladí, či staří, nebo vlastně jacíkoliv, váš hlas může učinit změnu.

Kvůli tomu všemu bych si dovolil říci, že slovo je jedním z našich největších darů. A když jsem mluvil o našich dávných předcích, nebo i o nás dnes, byly to pouhé důkazy a příklady toho, že skrz historii lidstva drželo slovo mnohem větší moc, než si možná uvědomujeme. Kdokoliv s ním může změnit dějiny. Byla by škoda o tenhle dar přijít. Proto si myslím, že je velmi důležité, abychom si ho vážili a chránili ho za každou cenu.

Vítězslav Blaha

Slova, co potěší...

Maminka, to je poklad. Avšak - na rozdíl od chladné krásy zlatáků či šperků - maminka je pokladem živým. Můžeme si tak dělat radost vzájemně. Maminkám nemůžeme nikdy plně oplatit všechno to dobré, co do nás po celý život vkládají, ale určitě je potěší pohazení na duši...

Třeba milým dopisem...Psali šestáci a sedmáci.

Moje milovaná maminko,

...děkuji Ti, že se o mě staráš a pomáháš mi. Třeba když něco úplně nepochopím ve škole, tak mi to vždycky vysvětlíš. Umíš hodně dobře vařit a péct. Jsi na mě moc hodná a laskavá. Nikdy nezapomenu na Vánoce 2022, jak jsi nám pod stromeček dala dárek. Když jsme ho rozbalili, na papíru bylo napsáno NIC. Ty jsi řekla, že jsme nebyli hodní.

Tak jsme si alespoň pustili v televizi - jako každý rok - Sám doma. Půl hodiny jsme se dívali a pak jsi řekla, ať Ti podáme ze šuplíku deku. Když jsme ho otevřeli, byl plný našich dárků.

Tvoje Natálie (Otáhalová)

... píšu Ti dopis, protože budeš mít svátek. Chci Ti říct, že Tě mám rád. Líbí se mi, jak jsi na mě hodná. A taky to, že se mnou pořád něco děláš. Jezdíme na výlety nebo chodíme na procházku se psem. Taky s Tebou moc rád hraji karty. Už se těším na prázdniny. Ty si zase užijeme na koupališti a také budeme stanovat. A až jednou budu dospělý a ty už stará, budu se zase o Tebe starat já. Jsi nejlepší mamka na světě.

Tvůj Matyáš (Jambor)

...mám Tě moooooo ráda! Děláš pro mě první poslední a jsem ráda, že Tě mám. Máš krásné blondaté vlasy a modrozelené oči. Jsi laskavá, milá, hodná a pracovitá. Ráda chodíš běhat a je super, že Tě to baví. Vždy se snažíš dělat to nejlepší! Vždy vše vyřešíš.

Tvoje Agáta (Surmanová)

...Mám Tě moc ráda a znamenáš pro mě všechno. Vždycky se na Tebe můžu spolehnout, vím, že za Tebou můžu přijít v dobrém i zlém. Děkuji Ti za všechno, co pro mě děláš, i když se někdy hádáme. Přeju Ti jen to nejlepší, chci abys byla zdravá a šťastná. Mám ráda společné chvíle strávené s Tebou, Tvůj smích i slzy, vždycky víš, jak mi zlepšit náladu, jak mi pomoci. Nikdy na to nejsem sama. Dala jsi mi nejen život, ale také bezpečí a všechno pro to, abych mohla vyrůst. Mám Tě moc ráda.

Tvoje Nelča (Holomáčová)

... chtěla bych Ti poděkovat za všechno, co pro mě děláš.

Vím, že z toho všeho jsi hrozně unavená a máš toho víc než dost, ale i přesto si na nás uděláš čas. A taky vím, že kolikrát ani nemáš čas na sebe.

Ale nevím, jak to všechno můžeš stihnout. Někdy si myslím, že máš super rychlost. Každý den chodíš z práce úplně vyřízená, ale přesto se na nás usmíváš a povídáš si s námi. Netušíš, že bych nejraději šla do té práce místo Tebe a všem bych řekla, že nejsi robot, abys toho vyřizovala tolik.

Takže Ti moc děkuji za tohle všechno, za lásku, co mi dáváš, za to, že mám co jíst a pít, za střechu nad hlavou a taky za to, že mám tu nejlepší a nejkrásnější maminku na světě.

S láskou Tvoje Adélka (Herůfková)

... tenhle dopis píši, protože Ti chci dokázat, jak moc Tě mám ráda, a někdy Ti to nedávám najevo. Jsi ta nejlepší maminka na světě. Život bez Tebe by byl jako svět bez slunce, což není možné. Jsi tady pro mě vždycky, když potřebuju, a já Ti to chci nějak vynahradit. Líbí se mi na Tobě, jak jsi starostlivá, milá, a hlavně nejkrásnější na světě. Občas to máš těžké a chápu, že Ti to nijak neulehčujeme. Díky, že mě máš ráda takovou, jaká jsem.

Tvoje milující XY

...chtěl bych Ti říct, že Tě mám moc rád. Znamenáš pro mě hodně, protože vaříš, jsi krásná, když mi něco nejde, tak mi poradíš. Mezi krásné zážitky patří, jak jsme byli v Chorvatsku nebo že chodíš na mé fotbalové zápasy. I když budu třeba někdy bydlet daleko, stejně Tě budu navštěvovat. A někdy Tě vezmu do Tvé vysněné země.

Tvůj Tadeáš (Lanžhotský)

... chtěla bych Ti moc poděkovat za vše, co pro mě děláš. Tvůj úsměv mi každý den rozzáří náladu a Tvé objetí mi dává pocit bezpečí a lásky. Víím, že se na Tebe mohu vždy spolehnout, když potřebuji pomoc. Jsi pro mě tou největší oporou a vzorem, ke kterému vzhlížím. Díky Tobě víím, jak důležité je nevzdávat se, věřit si a mít dobré srdce. Tvá láska a péče jsou pro mě tím nejcennějším darem, který budu navždy nosit ve svém srdci. Mám Tě moc ráda.

Sára Gajdová

Moje maminka je menší postavy. Její vlasy mají černou barvu. Oči má tmavé hnědé. Pracuje jako učitelka na základní škole, už hodně dlouho. Učí prvňáčky, druháky a třetáky, takže je to někdy s nimi těžké. Po práci většinou uklízí, pere a dělá domácí práce. Ráda se dívá na kriminálky a vaří. Je moc šikovná. Vozívá mě i na kroužky, pomáhá mému bráchovi s vinařstvím a dělá hodně dalších věcí, které někomu pomáhají. Je velmi laskavá, hodná, starostlivá, a protože je učitelka, tak i docela hodně přísná. Doufám, že zůstane taková, jaká je, a já jí budu dělat radost.

Hana Pálenská

...staráš se o mě velmi dobře, i když je to někdy docela otravné, ale víím že to děláš z lásky. Miluju tě, mami. Jsi moje hrdinka.

Klára Peřinová

...jsem dost překvapená, že jsi to se mnou a bráchou zatím vydržela. A že jsi mně pomohla s kytarou, abych si s Tebou občas mohla zahrát, i když Ti občas hraju i na nervy. Často Tě otravuju, ale neboj, i já to myslím z lásky. Moc se mi líbí Tvé nápady a kreativní výrobky, které kutíš u nás na zahrádce a doma. Doufám, že víš, jak moc mi na Tobě záleží, i přesto, že kolikrát nedělám, co mám. Až budu starší a možná budu mít nějakého zakrslého človíčka, chtěla bych mít k němu stejný přístup, protože se mi zdá, že to dělá velké změny v chování a povaze. Mám však trochu strach, že budu mít více zvířat než trpaslíků. Ale už teď mám na mysli, co všechno bych měla dělat. Určitě bych jezdila na výlety za dobrodružstvím, třeba hledat poklad nebo luštit tajné dopisy. Určitě budu pokračovat s táborem Buřtík, protože to bych si neodpustila, kdybych nejela. Ale Ty jsi super mamka a za jinou bych tě nedala.

Leontýna Hošková

Babičko moje,

děkuji za Tvoji trpělivost, že mě máš tak ráda a že pro mě vaříš tak dobrá jídla. Znamenáš pro mě moc i proto, že se o mě pěkně staráš, pomáháš mi se vším, že mi všechno vysvětlíš a že mě učíš věci, o kterých jsem ještě nevěděl nebo je neuměl. Věnuješ se mi, jsi velmi starostlivá. Moc Ti za to všechno děkuji.

Bohuslav Ilek

Kdybych byl maminkou,

... tak bych na svoje děti byl hodný. Bylo by to těžké, ale zvládl bych to. Doufám, že bych měl děti, které by poslouchaly a byly na mě hodné.

Kdyby zlobily, tak bych jim to poprvé řekl, a kdyby neposlechly, tak bych jim dal zákaz na mobil. K dětem bych byl upřímný a hodný, ale kdyby zlobily, tak bych musel zvýšit hlas. Kdybych každý den musel umývat nádobí, tak bych to nedal, takže bych si to ulehčoval a dával bych dětem domácí práce, např. vysávání.

Dětem bych dělal radost, aby byly šťastné. Chtěl bych, aby měly nějaké hezké koníčky a až by vyrostly, aby měly dobře placenou práci, která je baví.

Štěpán Otáhal

... snažil bych se být v pohodě, s rozumem, a ne abych kvůli každé hlouposti vyšiloval. Chápal bych, že dítě není robot a že občas něco pokazí. Nechtěl bych ho pořád sekýrovat za každou maličkost. Spíš bych mu chtěl ukázat, jak se z chyb dá poučit. A taky bych mu chtěl být oporou, aby vědělo, že za mnou může přijít s čímkoliv, i kdyby udělalo úplnou blbost. Na druhou stranu víím, že bych si dost často připadal unavený a našťvaný, protože vychovávat někoho opravdu není jednoduché. Ale stejně si myslím, že by to všechno dávalo smysl, že by mi ten malý člověk, kterého bych vychovával, za to všechno stál. Takže Den matek podle mě není jen o nějakém přáníčku nebo čokoládě. Je to hlavně o tom uvědomit si, že matky mají těžkou práci, za kterou jim ani někdy pořádně nepoděkujeme.

Ondřej Mikulica

Moje maminka má hnědé oči a hnědé vlasy. Doma většinou nosí modré nebo hnědé šaty s kytičkami, do práce si pokaždé bere něco jiného. Ve volném čase si čte nebo pracuje na zahradě. Ve čtvrtek chodívá s Leničkou (mojí 5letou sestrou) do tělocvičny, kde dělá cvičení rodičů s dětmi. Doma vaří, umývá nádobí, pere, zavařuje, občas peče dorty a dělá různé dobroty.

Kdybych byl maminkou já, tak bych to všechno určitě nestíhal. Ale určitě bych měl velkou zahradu na pěstování zeleniny a ovoce a měl bych slepice, krávy, ovce, včely, husy, kačeny a králíky, abych nemusel tolik chodit do obchodu a měl hodně domácích surovin na vaření. Rozhodně bych nepracoval v kanceláři, asi bych si vydělával prodáváním vajíček, masa, mléka, vlny, medu a různých rostlin.

Jakub Horák

Maminka krásná, laskavá, milující...

V květnu se slaví Den matek,
to je takový hezký svátek.
Té své přinesu kytičku,
ať ji to zahřeje na srdíčku.
Vykouzlím jí úsměv na tváři,
ten ji celou rozzáří.

Štěpánka Čeperová

Moje milá maminka
je sladká jako pralinka.
Má nádherný úsměv
a vždy se snaží usmět.

Září jako velké slunce
a voní jako květiny na louce.
Její krásné zelené oči
všem lidem do paměti skočí.

Karolína Moró

Maminko, ty jsi moje láska,
maminko, ty jsi prostě kráska.
Vždy když potřebuješ pomoci,
pomáhám ti klidně až do noci.

Maminko, jsi trpělivá
a pořád stejně láskyplná.
A když potřebuješ objetí,
tvé děti k tobě doletí.

Vždy když ti někdo pomůže
úsměv se ti na tváři ukáže.
Když k nám má někdo špatné chování,
maminka nás před ním vždy ochrání.

Eliška Horáková

Moje maminka, ta má lásky nejvíce,
celou rodinu miluje velice.

Má opravdu velkou trpělivost,
jen málokdy na ni přijde zlost.

Každý den se na mě usměje,
maminka je moje naděje.

Maminka má vřelá objetí,
čas s maminkou vždy rychle uletí.

Radovan Kočko

Úsměv na tvé tváři vždy září,
tvůj obličej je jako krásný květ.
Tvou zásluhou se mi vždycky daří,
denně mi děláš lepší svět.

Pomůžeš mi, když to potřebuju,
se snahou a trpělivostí,
když něco nevím a nechápu to,
vysvětlíš mi to s radostí.

Bez tebe bych tu vůbec nebyl,
dobře vaříš, staráš se o mě.
A tak ti touhle básničkou poděkuju.
Díky všem matkám, hlavně však tobě!

Tomáš Vajbar

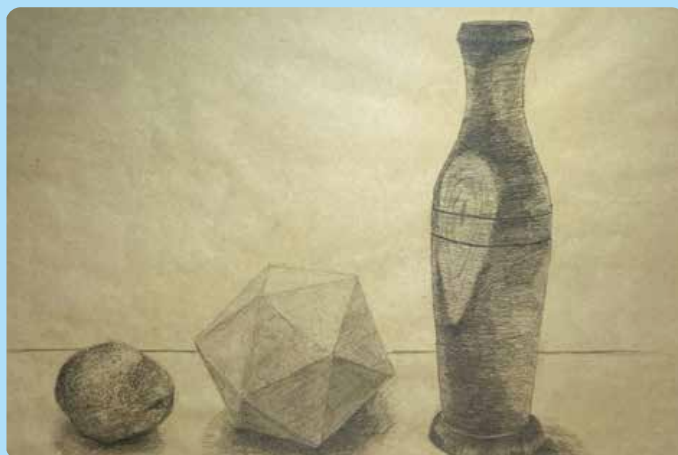
Moje maminka je jako sen,
milá a hodná každý den.
Krásná jak růže, co ráno kvete,
a nejlepší na celém světě!

Má oči stejné jako já. Vážně!
A její úsměv? Ten hřeje zvláště.
Někdy se zlobí, když zlobím já,
ale i tehdy mě má ráda.

Její láska je jako teplá peřina,
co zahřeje mě vždycky a všude znova.
Kde je ona, tam jdu domů,
i když venku zuří deště a sta hromů.

Tak díky, maminko, že jsi tu se mnou.
Jsi moje radost – a ne jednou!
Tvůj úsměv, láska, objetí
mi každý den krásně rozsvítí.

Kristýna Ostřížková

Dětem na pomoc i pro zábavu

Škola, to není jen běžná výuka, ale také vzdělávání a rozvíjení schopností v různých oblastech našeho konání. Toho všeho se dostalo dětem, které v rámci zájmové činnosti využily možnosti zapojit se do některého z široké škály kroužků, které naše škola nabízí. Některé děti vyhledávají spíše pomoc, jiné zase zábavu. Vybrat si mohli snad všichni. Posudte sami.

SLOVOHRÁTKY

V rámci podpory rozvoje komunikačních a řečových dovedností u dětí v první a druhé třídě byl před čtyřmi lety zaveden kroužek Slovohrátky. Prostřednictvím různých aktivit a her se děti učí novým sloům, rozvíjejí svou slovní zásobu a zlepšují své komunikační dovednosti. Kroužek je navržen tak, aby byl pro děti přitažlivý a zábavný a zároveň jim poskytoval potřebné dovednosti a předcházet tak vzniku předčtenářských obtíží.

Při práci hojně využíváme u dětí velmi oblíbenou interaktivní tabuli, která jim umožňuje objevovat svět slov a jazykových her v interaktivním, pro ně tudíž zábavném prostředí. Hravým způsobem tak postupně získávají jistotu ve svém vyjadřování, což je neocenitelnou výhodou pro jejich budoucí vzdělávání a celkový rozvoj.

ČTENÁŘSKÝ KROUŽEK

Náš čtenářský kroužek pro děti od 3. do 5. třídy oslavil již tři roky své existence a stal se nedílnou součástí života mnoha mladých čtenářů. Během této doby se děti seznámily s širokou škálou knih a s nimi spojených zážitků, které jim otevřely dveře do světa literatury a podnítily jejich představivost a kreativitu.

Pestrý program zahrnuje pravidelné návštěvy místní knihovny, kde se děti seznamují s novými knihami a autory. Při práci s vybranými knihami děti vypracovávají pracovní listy k úryvkům z knih, což jim pomáhá rozvíjet porozumění textu a kritické myšlení.

Interaktivní aktivity, při nichž si děti na interaktivní tabuli prohlíží ukázky z filmových adaptací přečtených knih, jim umožňují porovnat svou představu s vizuální interpretací příběhu. Děti milují také čtenářské hry s šiframi a hádankami.

Jak se ukázalo, společné čtení a sdílení zážitků z knih může být zábavným a obohacujícím zážitkem.

Lucie Ambrosová

Český jazyk pro Ukrajince

V tomto školním roce vznikl nový kroužek pro naše ukrajinské žáky v 6. a 7. ročníku. Aby se jen netrápili náročným učivem v hodinách, v kroužku češtiny pro cizince se zaměřujeme i na různé oblasti života – hráli jsme si například na restauraci, bavili jsme se o rozdílných zvycích o Vánocích i Velikonocích. Děti se zde často osmělí mnohem více než v klasickém vyučování, a tak i za těch pár měsíců je vidět hezký pokrok a radost dětí z nově získaných znalostí.

Český jazyk pro šestáky

Necelé polovině žáků z 6. B je pět hodin českého jazyka týdně málo, a tak pro ně vznikl nový kroužek. Ten není jen obyčejným doučováním, ale máme v něm mnohem více prostoru na jazykové hry, kdy pomocí oddechových aktivit procvičujeme učivo, které v klasických hodinách jazyka právě probíráme. Občas dojde i na zábavné literární nebo slohové tvoření. Aktuální zajímavé téma vybíráme spolu s žáky.

Michaela Slámová

Fun with English

Každý týden se scházíme na kroužku angličtiny, který je tento rok určen pro žáky 5. ročníku. Letos ve druhém pololetí navštěvuje kroužek 8 chlapců a 3 dívky. Během našich setkání zkusíme různé aktivity, které dětem pomáhají upevňovat znalosti z hodin angličtiny zábavnou formou.

Největší úspěch má u dětí bezesporu hra Kahoot. Pomocí této interaktivní kvízové aplikace si hravou formou opakujeme slovíčka, gramatiku i fráze, které jsme se učili ve škole. Soutěžní atmosféra a možnost zapojit se pomocí tabletů děti velmi motivuje a každá hra přináší spoustu zábavy i nových poznatků.

Těší mě nadšení dětí a věřím, že jim kroužek pomáhá zlepšovat jazykové dovednosti i chuť učit se anglicky.

Ivana Slámová

Discgolfový kroužek

V nabídce kroužků naší školy nemůže chybět ani ten discgolfový. Máme v obci krásné hřiště a taky několik celorepublikově velice úspěšných hráčů. Discgolf je sport, který spojil golf (hlavně pravidla) a házení frisbee (náradí a techniku hodu). Zajímavostí jistě je, že ani na vrcholných turnajích nejsou rozhodčí, vše si hlídají a rozhodují sami hráči.

Do kroužku chodí 10 žáků od páté po sedmou třídu. Trénujeme zatím na školním hřišti a v jeho okolí, učíme se a pilujeme techniku základních hodů – forehandy (pravák ho hází zprava od těla), backhandy (pravák ho hází zleva od těla), putty (poslední hod do koše) a rollery (disk se kutálí po zemi, neletí vzduchem). Učí se házet hody do dálky, přiřazovací ke koši na střední vzdálenost a zakončovací (putty). Už se nám dokonce ukazují talentovaní hráči, kteří by si velice brzy mohli troufnout na naše „opravdové“ hřiště a případně i na nějaký menší turnaj. Součástí tréninků jsou totiž i miniturnaje. To si postavíme dráhy kolem našeho hřiště a zkusíme si navodit tu pravou discgolfovou atmosféru. Jde o sport venkovní, vlastně celoroční, zne-příjemnit trénink umí pouze déšť a vítr, v takovém počasí zatím ještě netrénujeme. Jinak nás ani zima neodradí.

Vlastimil Janda

Přijímačky? Díky kroužku s větším klidem

Každý deváťák, který se chystá na střední školu, ví, že přijímací zkoušky nejsou jen tak. Proto jsme u nás už tradičně (vedle kroužku ČJ) otevřeli **matematický kroužek**, který má za úkol žáky na tuhle výzvu dobře připravit. Nejde o žádnou novinku – kroužek zařazujeme každoročně a osvědčil se nám jako skvělý způsob, jak dětem dodat jistotu i potřebné dovednosti.

Letos se přihlásilo 32 žáků – většina těch, kteří se rozhodli zkusit štěstí u přijímaček. Společně jsme se pravidelně scházeli a postupně se prokousávali vším, co by je v testech mohlo potkat. Počítali jsme, rýsovali, psali cvičné testy, trénovali práci se záznamovým archem a snažili se vychytat všechny časté chyby, na které si CERMAT rád posvítí.

Postupně bylo vidět, že se úsilí začíná vyplácet. U některých žáků šel nahoru počet správných odpovědí, u jiných zase sebevědomí při řešení úloh. Někdo zrychlil, jiný se naučil lépe přemýšlet nad zadáním a plánovat si postup. A pak tu byli i tací, kteří zjistili, že pro ně matematika vlastně není taková záhada, jak si dřív mysleli. Jasně, občas to drhlo – ale nikdo to nevzdal, a to je možná ten největší pokrok ze všech.

Během hodin se ukazovalo, že matematika může být nejen o přesnosti, ale i o nápadech a odvaze zkusit věci jinak. Objevovaly se originální způsoby řešení, někdy sice trochu nečekané, ale často překvapivě funkční. A nechyběly ani známé „aha“ momenty – chvíle, kdy někomu konečně zapadl kousek skládačky, se kterou se dlouho trápil. Právě tyhle okamžiky bývaly často cennější než perfektně vyplněný test.

Děti samy hodnotily kroužek pozitivně – nejčastěji zaznívalo, že jim pomohl pochopit, jak přijímačky fungují, co se v testech očekává, a že se díky pravidelnému tréninku cítí jistější. A o to přesně šlo.

Jana Lovečková

Kroužek kresby – místo, kde vznikají opravdová umělecká díla

Na naší škole již třetím rokem úspěšně funguje výtvarný kroužek určený žákům druhého stupně. V tomto roce ho navštěvuje celkem 15 nadšených mladých výtvarníků, z toho 14 dívek a jeden chlapec. I přes různý věk a zkušenosti je spojuje společná vášeň pro kresbu a touha zlepšovat se v tom, co je baví.

V rámci kroužku se žáci seznamují s různými výtvarnými technikami – od klasické tužky a uhlu až po barevné pastelky a kombinované techniky. Věnujeme se kresbě zátiší, portrétů, bust i volné tvorbě. Žáci se učí nejen správným proporcím a stínováním, ale i trpělivosti a soustředění, které jsou pro kvalitní kresbu klíčové.

Pro nejstarší členy slouží kroužek zároveň jako příprava na talentové zkoušky na střední umělecké školy. Věříme, že jim pravidelná práce a vedení pomohou uspět a rozvinout jejich talent naplno.

Naše mladé výtvarníky musím opravdu pochválit – jsou velmi šikovní, tvořiví a nadšení. Je radost sledovat jejich pokroky, jak se zlepšují každým týdnem.

Už nyní se těším na další školní rok a na nová výtvarná dobrodružství, která nás čekají

Mgr. Petr Horáček

Psaní všemi deseti - dovednost, která se vyplatí

Na naší škole probíhá již druhým rokem kroužek psaní všemi deseti na klávesnici. Letos ho navštěvuje devět žáků – šest dívek a tři chlapci. Cílem je naučit se používat pro psaní všech deset prstů hmatovou metodou, tedy bez sledování klávesnice, pouze podle hmatu.

Výuka začíná nácvikem prostřední řady kláves, postupně se přechází k horní a nakonec spodní řadě. Žáci trénují opisování textů z předloh nebo pomocí online programů, které vyhodnocují přesnost i rychlost psaní.

K úspěšnému zvládnutí této dovednosti je třeba trpělivosti, vytrvalosti a pravidelného tréninku. Věřím, že žáci tuto schopnost v budoucnu ocení.

Lenka Varmužová

Vaření

Kroužek navštěvuje 16 žáků ze šestého až osmého ročníku. Jsme rozděleni do dvou skupin. Základem naší práce je spolu komunikovat, uklízet po sobě a rozložit si čas přípravy vaření, naučit se základní dovednosti, jako jsou správné krájení, příprava surovin nebo vaření jednoduchých jídel. V dnešní době myček je největší zádrhel v umývání nádobí. Některé děti totiž umývají nádobí poprvé až tady v kroužku. Žáci jsou tu všichni šikovní, ale je poznat, kdo doma pomáhá, jak s vařením, tak s úklidem. Děvčata ráda své kuchařské výtvary rozdávají a roznášejí ochutnávat všem učitelům včetně vedení, kdežto pánové raději jí, jsou to gurmáni. Ale nejsou lakomí, podělí se i s málem.

V kroužku jsme se sešli moc prima parta. Všichni se sem těšíme. Troufám si říci, že máme velmi přátelské vztahy, někteří tu nová přátelství i našli.

Ať jste začátečník, nebo už trochu zkušenější kuchtík, kroužek vaření je skvělý způsob, jak se naučit něco nového, stát se lepším, platnějším pomocníkem v kuchyni. Jde tu také o dovednost, kreativitu a zábavu s kamarády. Vaření je umění, které může zvládnout každý. A my se u toho ještě k tomu báječně pobavíme.

Jana Šebestová

TVOŘENÍ

Náš kroužek je místo plné zajímavých aktivit, které podporují kreativitu a fantazii. Pracujeme již několik let, letos dokonce - kvůli většímu počtu dětí - ve dvou skupinách. Celkem zde tvoří 21 dětí - 16 děvčat a 5 chlapců.

V kroužku si děti mohou osvojit různé umělecké dovednosti. Malování, kde experimentují s barvami a různými technikami, kreslení, které rozvíjí jejich schopnost pozorování a detailu, a modelování, které podporuje trojrozměrné vnímání a prostorovou představivost. Při tvorbě koláží se učí kombinovat různé materiály a textury.

Při práci používáme různé materiály a nástroje, jako jsou štětce, nůžky, lepidla a barvy, což dětem pomáhá rozvíjet jemnou motoriku a koordinaci rukou a očí. Kromě praktických dovedností se děti učí také vyjadřovat své myšlenky a emoce prostřednictvím umění.

Děti nejvíce baví vytvářet díla 3D rozměrů, hlavně taková, s nimiž si později mohou hrát. Také je těší tvoření dárků a přáníček pro své blízké. Všichni máme radost, když se nám práce daří. Nutno podotknout, že na každém z dětí je v průběhu roku znát pokrok ve všech zmíněných oblastech.

Práce ve skupinách, sdílení nápadů a vzájemná inspirace, spousta legrace s kamarády. Proto nás to spolu v kroužku baví.

Pavčina Brúčková

Sportovní hry

Ani v letošním školním roce neleníme a pokračujeme v pohybu v rámci kroužku Sportovky. Kroužek navštěvuje 8 žáků ze 4. a 5. třídy. Každou hodinu se alespoň okrajově zaměříme na určitý sport, dozvíme se jeho pravidla a propozice. Škála je různorodá, děti zkouší sporty od basketbalu přes fotbal, až po vybíjenou. U chlapců, jak se možná předpokládá, je velmi oblíbený fotbal a florbal, u děvčat je to zase hra na kapitána, vybíjená a různá gymnastická cvičení. V následujících hodinách se budeme věnovat i atletice. Čeká nás totiž červnová olympiáda pro žáky 1. stupně. A to je pro nás velká motivace.

Vendula Zapletalová

Florbalový kroužek

Na naší škole se florbalový kroužek **pro žáky druhého stupně** těší velké oblibě. V tomto roce ho navštěvuje 23 chlapců a 2 dívky. Každý druhý pátek scházejí ve školní tělocvičně, aby si společně zatrénovali, zlepšili své dovednosti a především si užili hru.

Kroužek je zaměřen především na zdokonalení techniky, práci s holí, týmovou spolupráci a rozvoj herního myšlení. Atmosféra je přátelská, ale zároveň soutěživá, což motivuje děti ke zlepšování.

Obzvláště velkou motivací pro hráče je účast na florbalových turnajích mezi školami, na které se v průběhu roku systematicky připravují. Kroužek tak nabízí nejen sportovní vyžití, ale i možnost reprezentovat školu a zažít opravdovou týmovou atmosféru soutěží.

Florbalový kroužek je skvělou příležitostí pro všechny, kdo mají rádi pohyb, sportovní výzvy a chtějí být součástí týmu.

Mgr. Petr Horáček

P.S. Velké oblibě se ve škole těší též kroužek **florbalový kroužek pro 1. stupeň**, vedený panem školníkem **Martinem Melkusem**. Ten nás o činnosti kroužku informuje pravidelně.

Basketbal

Kroužek je určen pro žáky 2. stupně, kteří mají zájem osvojit si základní dovednosti a pravidla této krásné hry. Scházíme se 1x týdně (v letošním školním roce ve středu) v čase 13:30 – 15:00 hodin. Kroužek navštěvuje 9 chlapců a 4 dívky. Vyvrcholením činnosti byla účast ve čtyřech turnajích Regionální basketbalové ligy v Kloboukách. Naše výkony se postupně zlepšovaly a už nyní se těšíme na příští ročník.

Alena Sovadinová

Kroužek střelecký

Střelecký kroužek funguje na naší škole čtvrtým rokem. Navštěvují jej kluci i holky – ba co víc – někdy i odmítáme se slibem účasti v dalším pololetí. Někteří by v budoucnu rádi k policii, někteří rádi soutěží, jiní kvůli dobré partě. Další jsou rádi, že mají alespoň nějakou zájmovou činnost ve volném čase. Scházíme se jednou týdně v suterénu školy, kde využíváme dlouhé chodby ke zdokonalení ve střelbě ze vzduchové pušky i pistole. Střílíme na terče malé i velké, sklápěcí, plechovky, špalíky, špejle, a to z různých vzdáleností. Střílíme i z luku a občas se také uskuteční turnaj v šípkách. Vrcholem sezóny pro členy kroužku je vždycky Předvánoční turnaj ve střelbě ze vzduchovky na malý terč, to samé pak v červnu, tentokrát však pro všechny zájemce v rámci Dne sportu školy. Nejlepšími střelci na Dnech sportu byli v posledních letech: Pavel Kotík, Petr Čejka (49 bodů z 5 ran), Tadeáš Zlatník a Jakub Machovský (rovněž 49 bodů).

Vít Damborský

Hody, milé hody...

Tóny této a spousty jiných písní se budou co nevidět rozléhat sokolskou zahradou. Vždyť hody jsou už za dveřmi. Je třeba se na ně připravit, naplánovat co, kdy a jak udělat. To je však obvykle doménou dospělých. Školní mládež zůstává spíš v rovině úvah a diskusí o tom, jak se na hody těší, na čem se povoží a za kolik. Ta starší už přemýšlí o kroji, o tradicích.

Pojďme se na hody podívat očima šestáků, sedmáků a deváťáků.

Na hody se těšíme a takto je slavíme...

Na hody chodíme každý rok. Vždy tam býváme celé odpoledne. S kamarády většinou chodíme na kolotoče, kupujeme si občerstvení a tancujeme pod májou. Kolotoče mám ze všeho nejraději, hlavně loď. Dříve jsem si jich tolik neužila, protože jsem musela chodit v kroji. Každý rok jsem donucena si zatančit s tatškou a bráchou. Ale sólo "osáci", tam jdu dobrovolně. Bývá vždy v pondělí ke konci a pořádně se tam vyblbneme. Jsem smutná, když už končí pondělí a vím, že další den je škola. Budu chodit na hody i v dalších letech a když budu starší, tak zase i v kroji.

Hana Pálenská

... v sobotu ráno douklízíme a pak jdeme k babičce na oběd. Kolem druhé hodiny odpoledne se vracíme domů, oblečeme se do hezkých šatů a jdeme na kolotoče. V neděli ráno mě babička s mamkou obleče do kroje. Pak jdu do průvodu. V pondělí kolem druhé hodiny jdeme na sólo, do pěti hodin jsme na kolotočích a pak začíná moje nejoblíbenější část hodů. A to je, že se pouštějí různé písničky, zpívá se a tancuje, např. Káčátko, Jede, jede mašinka atd.. Až to skončí, sejdeme se u babičky na večeři, kde grilujeme, koupeme se v bazéně a užíváme si tepla a zábavy a že jsme celá rodina spolu.

Pavčina Brtevníková

... u babičky nejprve pečeme koláče a pak pořádně uklidíme celý dům. Na hodech mám ráda, že trvají tři dny a vždy ten poslední den máme ve škole ředitelské volno. V kroji nechodím, ale babička ano. Pomáhám jí do kroje, protože na hody chodí s tetičkami z kobylského muzea. V neděli jdeme k babičce, do kostela a pak čekáme, až půjde průvod. Vždy si to na hodech s kamarádkami moc užijeme.

Viola Tlachová

Na hody k nám každý rok jezdí skoro celá rodina, dokonce i z jiných krajů. Většinou u nás bývají přes víkend a každý den chodíme dolů na sólo. Táta chodívá v kroji každý rok, nevím, jestli někdy vůbec přestane. Vždy se připojí k průvodu, když prochází kolem našeho domu. Celý rok se všichni těšíme na kolotoče a zavádku, ale nejvíc na pondělní večer, protože bývá sólo osáků a vždy si odneseme spoustu lízátek. Nikdy jsem na hodech nezažila nudu, ale taky tam vždycky utratím hrozně moc peněz. Trochu mě děsí, jak se kolotoče pořád zdražují a bojím se, kolik to bude stát za pár let. Ale i když je to drahé, nic to nemění na tom, že hody jsou vždy ten nejlepší víkend za celý rok.

Adéla Herůfková

...U nás začíná hodová nálada pečením vrbeckých koláčů, které máme moc rádi. V pátek odpoledne se chodíme dívat, jak kluci stavějí máju. Nejvíc se těším na neděli. Po dobrém obědě mě maminka obleče do kroje a jdeme všichni ke stárce. Tam se setkávám s kamarádkami a s průvodem odcházíme na sólo. Tančíme do večera a vždy si vytančíme pár mašliček. Hody mám ráda a těším se, až půjdu zase v kroji a že s ostatními můžu udržovat tuto pěknou tradici.

Viktorie Nahodilová

Hody se slaví už odedávna a jsou hlavním svátkem každé obce na jižní Moravě jako vyjádření vděčnosti a poděkování za dobrou úrodu. U nás na Vrbici slavíme hody poslední týden v srpnu. A jak je slavíme u nás doma? Na oběd jedeme k babičce - míváme kačenu. Po obědě se se sestrou převlečeme do kroje, jdeme ke stárce a od stárky na sólo. Tam si zatančíme a bavíme se. Až nás to přestane bavit, převlékneme se do šatů a jdeme na kolotoče. Já si pak zajdu ke stánku s koktejly a koupím si nealkoholické mojito. Na hody se vždy těším a vždy budu. Akorát mě štve, že kolotoče stojí tolik peněz.

Aneta Režná

Kdo šetří, má za tři...

U nás doma se slaví hody obcházením po rodině. Na začátek většinou dostaneme hodně peněz. Jelikož jsou dnes už hody předražené, jdu na ně jen první den, s tím, že se snažím co nejvíc ušetřit. Je to totiž jedna z mála událostí, na které ty peníze dostanu. Mou oblíbenou atrakcí je loď, která je zábavná a nestojí zas tak moc. Na lodi pak všichni křičí JEŠTĚ!!!, aby se ta loď houpala déle. Samozřejmě se celé hody nebudu houpat na lodi, takže aby se neřeklo, většinou jdu i na autodrom, koupím si pití a perník a jdu domů. Jak jsem říkal, zbylé dva dny nejdu, abych ušetřil co nejvíc peněz.

XY

I to se může stát...

...Jednou se stalo, že jeden pán se srazil s někým na autodromu tak silně, že si vyrazil dva přední zuby. Přijela záchranná služba, protože se zjistilo, že nebyl připoutaný, a narazil si levou ruku a pravou si zlomil. Z nemocnice ho další den pustili, ale o dva dny později se zjistilo, že měl i otřes mozku. Tím pádem byly zkažené celé hody. Pán se však dostal znovu do formy. Naštěstí se už dlouho žádný úraz nestal.

Tadeáš Lanžhotský

...Hody se podle mě za 100 let slavit nebudou, protože svět ovládne umělá inteligence a všichni se promění v roboty. Všechno bude digitální a na hody se úplně zapomene.

Anna Bukovská

Tak to vidím já...

Hody? To je pár dní v týdnu, kdy se raději zdržuji doma, protože to se lidé opíjejí za bílého dne a tancují. Pro ty menší jsou tam atrakce. Já jsem tam párkrát byl a pokud nemáš peníze, je tam nuda. Nikdy jsem nebyl vedený k těmto vesnickým tradicím, ale zároveň vím, že lidi to baví, je to pro ně pár dnů, kdy můžou dělat něco jiného než v každodenním životě. Mně se tento svátek nelíbí, protože je to jen záminka k tomu, jak pít za bílého dne a říkat si, že je to v pořádku.

Vojtěch Burian

Nic není zadarmo...

Chtěla bych být stárkou? Asi ne, určitě by mě to nebavilo. Být stárkou znamená hodně práce, povinností a odpovědnosti. Nejen na hody, ale po celý rok. Hody jsou pěkná akce, která se dodržuje moc let, ale zorganizovat to všechno není jednoduché. Být stárkou nebo stárkem musí být někdy i unavující, i když to skoro nikdo nevidí.

Nela Holomáčová

...Stárkům bych určitě nezáviděla, musí to všechno nachystat, stojí je to hodně peněz a času. Ale hody jsou pak krásné jako vždy. Pod májí se dobře tancuje, zvláště když si vyberete toho správného tanečníka. To je nejlepší. A potom už se jde na zavádku, zpívají u toho mužáci. Vždy se tam chodí kolem máje, dokud se nepředstaví všichni stárci.

Štěpánka Čeperová

...ale za tu parádu to stojí...

Nevím, kde se hody vzaly, ale pro mě je to taková jarní slavnost. Byla bych ráda, kdyby byly dvakrát do roka, jako dřív, ale bohužel už se to zrušilo. Myslím si, že za 100 let by se hody ještě měly slavit, ale spíš se bojím toho, že už nebudou lidé, kteří by chtěli chodit v kroji.

Nevím, jestli bych chtěla být stárkou. Možná to zkusím, ale nevím, jestli se mi bude chtít tančit tři dny a péct se v tom kroji. Ale prožít si naplno tradici hodů, to zní dobře.

Každý rok se u nás na hody staví mája. Zapráhnou se koně a za ně povoz. Chasa přiveze z lesa velký strom a pak ho stárci a ostatní pomocníci začnou stavět a na vrchol pověsí věneček s pentlemi.

Mirjam Vávrová

...Máje se vybírají v lese, minimální délka je 15 metrů. Poté se sejde chasa a ostatní lidé, dovezenou máju očistí, upevní na ni věnec a postupně pomocí lana a podpěr ji postaví. Ještě se vezmou dva kovové díly a sešroubují se dohromady, aby mája držela. ...

Ondřej Mikulica

K hodům mám silné pouto, v kroji chodím asi dva roky a mám na to krásné vzpomínky.

V Němčičkách je to samý kopec, takže průvod je náročný, ale patří to k tomu. S kamarády a chasou taky jezdíme do okolních vesnic v "lítačkovém" kroji. Užíváme si

společný čas a tancování, seznamujeme se s novými lidmi. Hodová sezóna se blíží a já už se nemůžu dočkat.

Barbara Ovesná

...Na hody se každý rok těším. Baví mě tancovat i zpívat. Proto jsem před dvěma lety začala chodit v kroji. Minulý rok jsem šla poprvé i na přespolní hody, kde je to také fajn. Seznámila jsem se se spoustou nových lidí...

XY

...chodím se i koukat na průvod, kde vyhlížím vždy svoje kamarádky. Pokaždé jim to moc sluší, vypadají jako makové panenky. Čím jsem starší, tím víc si uvědomuji, že na hody chodím ne kvůli atrakcím, ale kvůli té tradici. Mně se kroje opravdu moc líbí a ráda se dívám, jak ladně holky tancují a jak nádherné jsou ty kroje. Moje kamarádky chodí v kroji od malička a ví, co a jak. Já si sama sebe v něm však nedokážu představit...

XY

Těším se na hody, protože půjdu poprvé v kroji. V tancování sice nejsem zrovna nejlepší, ale doufám, že si to užiji i tak. Když jsem byl malý, hody pro mě byly jen kolotoče a teď konečně uvidím novou perspektivu, kterou jsem doposud ignoroval.

XY

Na hody se těším každý rok, dřív kvůli kolotočům, teď kvůli zábavě a krásné tradici. Byla jsem k tomu vedená od malička. Tento rok jdu v kroji poprvé, ale půjde i moje starší sestra, která už byla stárka. Oblékat nás bude paní z Kobyly, která nám i chystá kroje. Řekla bych, že úplně nejkrásnější a kouzelné je to, jak se všichni z vesnice potkají na jednom místě.

Ale to nejhezčí, co zdobí hody, je kraj....

K hodům patří samozřejmě i řízek s bramborovým salátem, ale naší domácí specialitou je řízek s rajskou omáčkou a knedlíkem. Věřte nebo ne, nic lepšího jsem nejedla.

XY

Hody jsou u nás každoroční tradice. Na Vrbici je máme vždy na konci prázdnin, takže je to takové krásné zakončení toho, co jsme za poslední dva měsíce zažili. Mně se na nich líbí krásné kroje a jak se dívky v různých barvách protácejí na sóle se svými partnery. Také je moc dobře, že díky hodům se setkáváme a můžeme si hezky povídat o všem možném.

V kroji jsem chodila i jako malá, tak se těším, že si tento rok po dlouhé době zopakují i se svými kamarády a vytvoříme si nezapomenutelné vzpomínky. Myslím si však, že krojovaných párů pomalu ubývá, ale při ceně kroje se tomu nemůžeme divit.

Ne každý má hody rád. Spoustě lidem připadají jako hloupost a jako narušení klidu, když hraje hlasitá hudba. Někteří rodiče malých dětí mohou mít i problém s utrácením peněz za kolotoče. Na druhé straně děti budou mít zážitky, o kterých v dospělosti budou vyprávět zase svým dětem. Samozřejmě chápou i strach z nebezpečí. Jednou

nám na hodech nabízel mladý kluk "něco na odreagování"...

Obecně se mi hody líbí a přála bych si, aby se tato tradice zachovala ještě dlouho. Kdyby ne, mohlo by zůstat alespoň to dobré jídlo co si vždy vaříme. Na to si nemůže stěžovat nikdo.

Barbora Blahová

...Letos pro mě hody budou jiné. Poprvé budu v chase, což znamená, že za rok už budu mít hromadu zkušeností a vtipných historek k vyprávění. Už mi bylo řečeno, že mě zaučí jak ve verbuňku, tancování a zpívání, tak i v pití, abych neskončil celou noc na WC s hlavou v míse. Už se těším na tu zábavu. A i když budu v chase, budu také - už podruhé - tancovat s folklorním kroužkem, který obstarávají ti stejní lidé. To je pro mě dobré, protože se tam zase učíme zpívat, verbovat a tancovat. Hody mě baví a je to dobrá tradice.

Václav Ullmann

Hody jsou pro mě neodmyslitelnou částí roku už od doby, kdy jsem byla malá. V kroji jsem chodila téměř každý rok svého života. Vystřídala jsem postupně několik krojů, od těch nejmenších pro děti až po ty dospělácké. Přijde mi krásné, že se tato tradice zachovala a že děcka pořád mají zájem v kroji chodit. Pod pojmem hody si většina Moravanů hned vybaví slavnostní průvod v krojích, dechovku, víno a tanec až do rána. Celá vesnice ožije – ženy pečou koláče, muži staví máju a mládež trénuje tanec. Lidé, kteří se třeba celý rok neviděli, se znovu setkají, dají si spolu skleničku vína a poklábosí. Právě to, jak hody spojují lidi, je na nich tak krásné. V době, kdy se vytrácí tradice, jsou hody symbolem toho, že naše kultura žije. Možná jednou přijde doba, kdy už nebude samozřejmé, že děti budou v krojích chodit tancovat. O to důležitější je tuhle tradici udržovat. Nejen kvůli minulosti, ale i kvůli budoucnosti.

Doubravka Kočková

*Hody budou brzo tady,
hned se dáme do nálady.
Oblečeme sukničky,
pozdravíme tetičky.*

*Lácarance písňě znějí,
my - poprvé krojování
vrtěnou si zatančíme,
tím se dobře pobavíme.*

XY

*V srpnu svítí slunce z výšky,
kroj si chystám bez chybičky.
Mašli větší než má hlava,
tohle bude velká sláva.*

*Na talíři knedlík, kachna,
do žaludku padá z patra.
Koláče a sklenka vína,
hody, to je prostě síla.*

Tereza Vyhňáková

*Uběhl už zase rok,
k hodům zbývá už jen krok.
Sukně škrobit budeme,
do průvodu půjdeme.*

*Holky si kroky zkusily,
kluci se o verbuňk snažili.
Na sóle se sukně točí
jak děti na kolotoči.*

*Až ty naše hody skončí,
vytáhnem kroje přespolní
a objedem vesnice okolní.*

*Kateřina Hrabcová,
Barbora Obadalová*

*Hody už nám nastaly,
mládenci si zavdali.
Stárci vedou průvod v čele,
všichni se cítíme skvěle.*

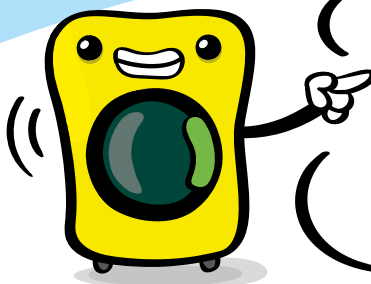
*Děvčata se v kole točí,
div se hlava nezatočí.
Kluci k tomu verbují,
všichni se moc radují.*

*Hudba hraje, srdce plesá,
střízlivost už lehce klesá.
Vino tady proudem teče,
ze zábavy se každý vleče...*

Anna Mikulicová, Ondřej Ostržek

EKO PARTIČKA *radí*

Kam patří vysloužilé elektro?

Elektrospotřebiče nepatří
do směsného ani tříděného
odpadu, i když jsou
vyrobené z plastu nebo skla.
A už vůbec ne do přírody.
Všechny bez rozdílu **patří**
na místa **zpětného odběru**.

Pozorně si
prohlédni
oba obrázky.
Dokážeš
najít **všech**
pět rozdílů?

ekolamp

MYSLÍME EKOLOGICKY. NA BUDOUCNOST

Ze života mateřské školy

Kobylí dědina, periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Kobylí. Adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí, IČO 283266. Tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz. Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková. Vychází nepravidelně. Místo vydání Kobylí. Registrační číslo 370011091. Grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav. Vyšlo v červnu 2025. Náklad 600 výtisků. Cena 12,- Kč. Neprošlo jazykovou úpravou.